

Valstybės pagrindas

Ižanga

Praėjo jau daugiau nei 20 metų nuo Lietuvos nepriklausomos valstybės atstatymo akto pasirašymo kovo 11 d. Ką mes pasiekėme ir kokių kelių einame?

Vertindami esamą padėtį, pastebėjome, kad mūsų valstybės kūrimas nukrypo nuo Lietuvos Respublikos Konstitucijoje (toliau - Konstitucija) deklaruotų valstybės kūrimo principų: atvira, teisinga, darni pilietinė visuomenė ir teisinė valstybė, laisvės ir nepriklausomybės gynimas, savo dvasios, gimtosios kalbos, rašto ir papročių išsaugojimas, prigimtinės žmogaus ir Tautos teisės laisvai gyventi ir kurti savo protėvių žemėje įkūnijimas ir kt.

Konstitucijoje skelbiama:

LIETUVIŲ TAUTA

- prieš daugelį amžių sukūrusi Lietuvos valstybę,
- šimtmečiais atkakliai gynusi savo laisvę ir nepriklausomybę,
- išsaugojusi savo dvasią, gimtąją kalbą, raštą ir papročius,
- įkūnydama prigimtą žmogaus ir Tautos teisę laisvai gyventi ir kurti savo tėvų ir protėvių žemėje
- nepriklausomoje Lietuvos valstybėje,
- puoselėdama Lietuvos žemėje tautinę santarvę,
- siekdama atviros, teisingos, darnios pilietinės visuomenės ir teisinės valstybės.

2 straipsnis. Lietuvos valstybę kuria Tauta. Suverenitetas priklauso Tautai.

3 straipsnis. Niekas negali varžyti ar riboti Tautos suvereniteto, savintis visai Tautai priklausančių suverenių galių.

4 straipsnis. Aukščiausią suverenią galią Tauta vykdo tiesiogiai.

26 straipsnis. Minties, tikėjimo ir sąžinės laisvė yra nevaržoma.

Pagal Lietuvos Respublikos Konstitucijos 2-rą ir 4-tą straipsnius Lietuvos valstybę kuria Tauta ir aukščiausią suverenią galią Tauta vykdo tiesiogiai. Tačiau dabartinėje Lietuvos Respublikoje šie principai nėra įgyvendinami. Todėl aukščiau pateiktos Konstitucijoje išdėstytos nuostatos šiandien yra tik deklaratyvaus pobūdžio, nes realiai savo suverenios galios Tauta tiesiogiai vykdyti negali, dalinai ir dėl to, kad tai įtvirtinta Konstitucijos 33 straipsnyje „Piliečiai turi teisę dalyvauti valdant savo šalį per demokratiškai išrinktus atstovus“. Būtent įsivyravęs šio principo įgyvendinimas biurokratijos pavidalu pažeidžia Konstitucijos 3-iam ir 4-tam straipsniuose išdėstytas nuostatas. Konstitucijos 3 straipsnis aiškiai nustato, kad „niekas negali varžyti ar riboti Tautos suvereniteto, savintis visai Tautai priklausančių suverenių galių.“

Teigiame, kad esant dabartinei santvarkai Lietuvių Tauta šiuo metu neturi galimybių tiesiogiai dalyvauti Lietuvos valstybės kūrime.

Nors Konstitucijoje ir kituose įstatymuose yra dorovę atitinkančių teisinių principų, tačiau

dabartinė teisinė sistema Lietuvoje negina dorovės. Nei viena valstybė, praradusi dorovę, neišliko – žmonijos istorija tą ne kartą yra patvirtinusi.

Bet kokia Gamtoje esanti organizmų bendruomenė yra drausminga, gyvena pagal tam tikras taisykles. Gamtoje yra Darna. Jei organizmų bendruomenė nesilaiko šių taisyklių, ji paprasčiausiai žūsta, išnyksta. Žmonių bendruomenei galioja tie patys Gamtos dėsniai. Tačiau žmonių bendruomenė randasi daug aukštesniame dvasiniame lygmenyje, todėl jai taikomi daug aukštesni reikalavimai, nes Žmogui duota valia ir pasirinkimo laisvė. Dorovė, dora – tai darnos išraiška per žmogaus elgesį, veiksmus ir mintis.

Žmonių visuomenę galima prilyginti tam pačiam žmogaus kūnui, kur ląstelės yra žmonės, organai, sistemos – įvairios žmonių organizacijos (įstaigos, įmonės ir pan.). Kai kiekvienas organas, ląstelė dirba darniai (dorai), bendrai kūno gerovei, tai kūnas yra sveikas ir aprūpintas, kartu sveikos ir aprūpintos yra visos ląstelės ir organai. Tokia veikla vadinama darnia. Kai tik sutrinka kokios nors sistemos, organo veikla kūne (pažeidžiama darna), prasideda įvairios kūno ligos, kurios kartais baigiasi mirtimi – žūna visas kūnas, kartu žūna ir visos ląstelės. Tokia pati sistema yra ir žmonių visuomenėje. Žmogus turi stengtis veikti darnoje su Gamta – elgtis dorai.

Žmogus jausdamasis vienas šiame pasaulyje atitinkamai ir elgiasi. Jei nėra pajautimo, kad yra Aukščiausioji globojanti jėga, žmogus pradeda vadovautis savo egoistiniais siekiais, o jų neįgyvendinę žudosi. Tai vienišumo požymiai. Jei žmogus suvokia, kad yra ne vienas šiame pasaulyje, kad yra globojantis Kūrėjas, yra jį sauganti ir padedanti išgyventi bendruomenė, jis visai kitaip elgiasi, stengiasi prisidėti prie bendruomenės klestėjimo, įsijungia į darnią veiklą ne vien savo naudai, bet ir valstybės klestėjimui.

Lietuvos istorijos tyrinėjimai parodė, kad visuomeninės griūties procesai prasidėjo tuomet, kai I Lietuvos Statute buvo įterpti privataus intereso gynimo dalykai. Iki tol vyravo visuomeninio intereso gynimas.

Vėliau, palaipsniui, asmeninio intereso gynimas teisės aktuose vis plėtėsi, ko pasekoje buvo visiškai suardyta darna visuomenėje – asmeniniai interesai tapo svarbesni už visuomeninius, kas reiškia, jei žiūrėtume analogiją su kūnu, vienos ląstelės ar organai nustojo rūpintis bendra kūno gerove, dėl ko sutriko visa kūno veikla.

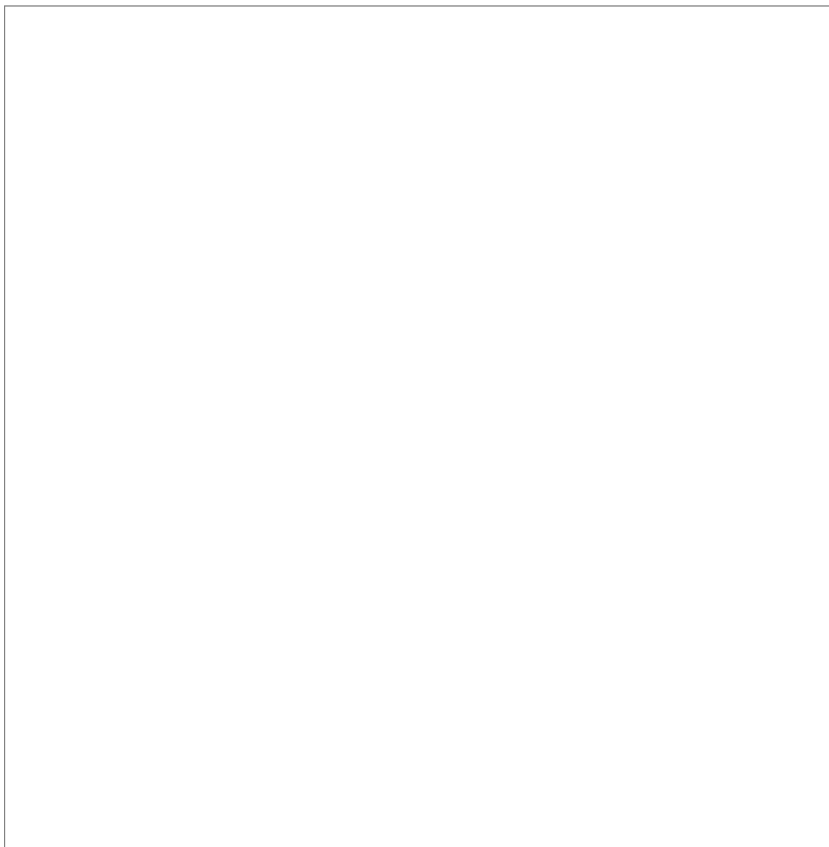
Atsirado savotiškos vėžinės ląstelės visuomenėje, kurios mito likusių ląstelių gyvybine energija.

Mūsų valstybė praranda savo funkcijas. Tiek pas mus, tiek visoje Europoje, net visame vakarų pasaulyje, įstatymai nebegina dorovės. Įstatymų sudarymas ir leidimus tapo viso labo esamų susiformavusių ar besiformuojančių gaivališku ar stichišku santykių reguliavimu.

Visuomenėje nuolatos formuojasi kažkokie santykiai. Tačiau kai gaivališkas ar stichiškas reguliavimas vyksta dvasiniame lygmenyje, gauname bendruomenės dorovinį smukimą ir kartu - suirimą. Bendruomenė išnyksta.

Todėl pirmykštėse bendruomenėse buvo doroviniai tabu - griežtos taisyklės šeimos išsaugojimui, vaikų auklėjime ir t. t. Žmonės matė ir suvokė, kad be šių tabu jie paprasčiausiai išnyks.

Todėl valstybė turi remti įstatymus, pagal kuriuos gyvena žmonės. Tie įstatymai turi remti teisingumą, o teisingumas – dorovę, kuri randasi iš dieviškos darnos.

Valstybinę santvarką reikia pertvarkyti taip, kad ji atitiktų Kūrėjo sumanymą ir tautos lūkesčius. Tam reikia naujų teisinių idėjų, kurios gali rasti tik remiantis šiais trimis šaltiniais:

1. esami teisiniai santykiai ir esamų teisinių santykių reguliavimas; kitaip dabartinė Lietuvos Respublikos santvarka;
2. Lietuvos ir likusio pasaulio istorinėje praeityje susiklosčiusių teisinių santykių ir jų reguliavimo pavyzdžiai;
3. Protėvių išmintis.

Kadangi žmogus yra sąmoninga dvasinė būtybė, tai naujų teisinių idėjų atsiradimui svarbų vaidmenį turėtų vaidinti ir asmeninės dorovinės nuostatos.

Dabartiniai, tiek Lietuvos, tiek ES įstatymai neberemia teisingumo ir dorovės, o gina finansinių jėgų (asmeninius) interesus.

Būtent žemas dorovės lygis ar net jos nebuvimas sąlygoja tai, kad dabartinės Lietuvos Respublikos negalime vadinti nepriklausoma. Lietuvių tauta iki šiol nėra tikroji savo krašto valdytoja. Mes turime ištaisyti šią situaciją. Tauta turi perimti valstybės valdymą į savo rankas.

Žemas dorovės lygis ar net jos nebuvimas kartu su neišmanymu apsunkina tautiečių padėtį. Dažnai valdininkams trūksta išprusimo tiek bendražmogiškuose, tiek globaliuose reikaluose, todėl politikoje vyrauja:

- žinių apie valdymą, kaip procesą iš esmės, stoka, ko pasekoje buvo/yra priimami klaidingi sprendimai;
- globalios politikos, vykstančių procesų pasauliniu mastu nesuvokimas;
- sąmoningas kenkimas tautai, veikimas prieš jos interesus.

Tad nuo ko pradėti, kad tėvynėje kiekvienam lietuviui būtų gera gyventi? Mums visiems reikia

nusistatyti tam tikrus savilaikius tikslus, vedančius visą tautą į bendrą tikslą – **Tautos klestėjimą**. Mes kalbame apie valdymą – valios išreiškimą. **Visi mūsų veiksmai seka iš pasaulėjautos ir pasaulėžiūros**. Tai yra svarbiausi dalykai. Iš jų išteka visos mūsų mintys ir darbai. Mes tikime, kad lietuvių tauta yra gebanti atsitiesti ir tvarkytis. Kad visame pasaulyje yra lietuvių, kurie sukaupę įvairiausias patirties, išminties, gebėjimų. Lietuvių tauta turi viską, ko reikia nepriekaištingai, nepriklausomai darniai valstybei sukurti, yra pajėgi rūpintis kiekvienu savo piliečiu, yra pajėgi pati apsispręsti, su kuo draugauti. Tad dirbkime kartu vardan Lietuvos suklestėjimo!

Protėvių išmintis

Pasaulėjauta

Kūrėjas. Visata. Žemė. Gamta.

Visatoje yra įvairios galios. Žemė yra Visatos dalis. Žemė atsirado kaip Kūrėjo sumanymas. Žemė yra gyva. Ji elgiasi visai kaip gyvas organizmas, tuo stebindama mokslininkus. Žmogui einant Dievop jo sąmonei Kūrėjas tampa vis labiau pažinus. Kitos Visatos galios žmogaus sąmonei yra nepažinios. Gamta, - tai viskas kas yra Žemės paviršiuje ir visi Žemę veikiantys Dangaus šviesuliai. Pagal Kūrėjo sumanymą visur Gamtoje yra darna. Kūrėjas atsimesna kiekvieną Žemėje įvykstantį pokytį.

Dvasia ir gyvata. Gyvoji ir negyvoji Gamtos esatis.

Yra dvi esminės jėgos Gamtoje, - tai dvasia ir gyvata. Kadangi Žemė yra gyva, tai joje yra gyvatos. Žemės gyvata yra Gamtos dalis. Gyvatos dėka Gamtoje vyksta gimimas, augimas, valingas judėjimas, dauginimasis, senėjimas. Kur nėra gyvatos ten nėra gyvybės ir sąmonės. Kur nėra gyvybės, ten yra negyvoji Gamtos esatis. Dvasia yra kaip amžinasis judėjimas. Dėl savo amžinojo judėjimo dvasia yra tiek gyvojoje, tiek negyvojoje Gamtoje.

Medžiaginė ir dvasinė Gamtos esatis.

Yra medžiaginė ir dvasinė Gamtos esatis. Dvasinė Gamtos esatis reiškiasi per dvasią ir atskiras sielas. Sielą galima suvokti kaip dvasios variklį. Siela yra Žemėje. Atskiros sielos yra sąmoningose Gamtos būtybėse. Žemės sielos dėka yra gyvoji Gamta. Jei nėra dvasios, tai negali būti ir gyvatos. Ne visur, kur yra dvasia yra ir gyvata. Dvasia yra tiek gyvojoje, tiek negyvojoje Gamtos esatyje, - kiekviename medžiaginiame vienete ir kiekvienuose ląstelėje.

Dievybės ir vėlės.

Įvairias dvasios sankaupas galima suvokti kaip dievybes ir vėles. Gamtoje yra Žemės ir Dangaus Dievybės. Žemės dievybės ir vėlės susijusios su tam tikrom gyvūnų šeimom ar gamtiniais vienetais vietovėm, - akmenim, medžiais, būstais. Vėlė yra medžiaginį kūną palikusios sielos dalis. Vėlė gali būti prisirišusi ir gali būti neprisirišusi prie gamtinių vienetų bei vietovių. Dievybės ir vėlės suvokiamos kaip dvasinės esybės. Gamtoje gali reikštis su įvairiomis Visatos galiomis susijusios dvasinės esybės. Gamtos Dievybės – tai Kūrėjo galių reiškimosi Gamtoje įvardijimai.

Žmogus.

Žmogus yra medžiaginės ir dvasinės būčių sąjunga. Žmogus susideda iš su Kūrėjo galiomis susietos dvasios, dvasios variklio sielos ir medžiaginio kūno. Žmogaus dėl savo medžiaginio kūno yra neatsiejama Gamtos dalis. Žmogus dėl savo sielos yra sąmoninga Gamtos būtybė. Žmogus dėl Kūrėjo dvasios turi kūrybinę galią. Žmogus savo sielos dėka geba pažinti Gamtą. Pažindamas Gamtą žmogus eina Dievop.

Žmogaus pagrindiniai tikslai ir veiksmai.

Žmogus gimimas yra svečiavimosi pradžia Žemėje. Svarbus žmogaus tikslas – nepažeidžiant darnos Gamtoje vis labiau pažinti Kūrėją. Jei žmogus savo mintimis ir veiksmais pažeidžia darną gamtoje, tai jis tampa priklausomas nuo darną Gamtoje griaunančių Visatos galių. Žmogui besisvečiuojant Žemėje ir dera elgtis kaip svečiui, - pažinti, suvokti, išauginti, prižiūrėti ir išeiti. Žmogus Gamtą gali veikti trimis būdais: medžiaginiaisiais veiksmais, dvasiniais veiksmais ir mintimis. Mintimis žmogus gali pažinti Gamtoje vykstančius vyksmus nukreipdamas savo dėmesį į tam tikrus reiškinius. Dvasiniais veiksmais žmogus gali pažinti Gamtos Dievybes. Medžiaginiaisiais veiksmais žmogus gali keisti Gamtos vaizdą. Žmogui elgiantis dorai Žmogų globoja su Kūrėju susijusios dvasinės esybės. Žmogus savo dorą ugdo per dvasinius, mintinius ir medžiaginius veiksmus, - būdamas sąjungoje su Gamtos Dievybėmis, linkėdamas kitiems gerovės, atlikdamas darną palaikančius darbus.

Žmogaus santykis su gyvąja Gamta.

Žmogui privalu gerbti gyvybę. Bet koks veiksmas prieš gyvybę turi pasekmes, - žmogui piktybiškai nulaužus gyvą medžio šakelę, Kūrėjo požiūriu tas žmogus padaro nusizengimą prieš kūrinių. Atliekamą bet kokią veiksmą prieš gyvybę privalu aiškiai suvokti, ar tas veiksmas kūriniuose yra priimtas kaip teigiamas. Gyvybės atėmimas suvokiamas kaip teigiamas tik tuo atveju, jei jis susijęs su kitos gyvybės pratęsimu ir išsaugojimu. Gamta pasiruošusi viską iš savęs žmogui dovanoti, tačiau žmogui galima paimti tik tai, kas atitinka jo kaip svečio Gamtoje padėtį. Paėmus iš Gamtos dovanas būtina padėkoti dvasinėms Gamtos Dievybėms.

Pasaulėžiūra

Protėviai. Tauta. Giminė.

Už savo buvimą, už kalbą, už tėvynę mes esame dėkingi protėviams. Turime nuolatos prisiminti, reikšti pagarbą protėviams. Būk ištikimas Kraujui ir Žemei. Tavo Kraujyje – Rasės jėga, tavo Žemėje – Protėvių palaikai. Gerbk Tiesą, pagal kurią gyveno tavo Protėviai. Sek Senųjų Dievų keliais, nes kažkada jie buvo tavo Kraujo žmonėmis ir herojiškais žygiais įgavo Nemirtingumą. Veikite gerus darbus savo Giminės ir Protėvių garbei ir pasirūpinkite savo Šviesių Dievų palankumu. Nenutraukite Šeimos Sąjungos ryšių, Dievų pašventintų, nes prieš Dievą-Kūrėją Vienintelį eisite ir laimę savo prarasite. Gerbkite savo tėvus ir išlaikykite juos senatvėje. Kaip jūs rūpinsitės jais, taip apie jus galvos ir rūpinsis jumis jūsų vaikai. Išsaugokite savo Protėvių Giminės atmintį ir jūsų palikuonys lygiai taip pat atmins jus. Nepardavinėkite jūs, žemių savų už auksą ir sidabrą, nes prakeikimą jūs sau prisišauksite.. ir nebus atleidimo jums visas dienas be pabaigos. Mylėkite artimą savo, jei jis to vertas.

Laikome, kad Šventaragis, Perkūnas, Krišna, Šyva ir kiti išminčiai yra mūsų protėviai. Jie mums paliko išmintį, kuria galim vadovautis ar pasiremti.

Baltiškumas. Sarmatiškumas.

Baltiškumas yra dvasinė savybė, o sarmatiškumas – visuomeninė savybė. Baltiškumu

apsprendžiamas gebėjimas pajauti gamtos dieviškąjį pradą, suvokti gamtos (plačiąja prasme) ir Visatos vyksmų bendrumą.

Sarmatiškumu apsprendžiamas gebėjimas dorai ir pagarbiai elgtis bendruomenėje. Sarmingas žmogus suvokia tikrąsias bendražmogiškas vertybes.

Lietuvis. Lietuvių kalba. Lietuvių raštas.

Pripažįstame, kad lietuviu yra kiekvienas, kuris jaučia Lietuvos žemės protėvių pasaulėjautą ir brangina lietuvių protėvių paveldą, siekia gyventi pagal lietuvių protėvių pasaulėžiūrą. Teigiame, kad istoriniu ir genetiniu požiūriu tūkstantmečiais lietuvių protėviai pasklidę po visą Europą. Lietuvis yra tas, kuris kalba lietuviškai, išpažįsta lietuvių protėvių tiesas, pasirengęs dirbti dėl Lietuvos suklestėjimo.

Pripažįstame, kad lietuvių kalba yra pati seniausia iš Europos kalbų. Lietuvių kalba yra labai artima prokalbei, iš kurios radosi visos kitos Europos kalbos.

Europoje visi rašto paminklai yra susiję su lietuvių kalba. Lietuviai turi teisę kiekvieną Europos rašto paminklą laikyti jo paties protėvių paveldu. Runų raštas susijęs su lietuvių kalba.

Kūryba. Darbas. Vargas. Verslas.

Kūryba – laisvo žmogaus veikla, kurios vaisių savininku jis yra, bet skiriantis juos Kūrėjui.

Darbas gali būti samdomas arba laisvas. Samdomas darbas – samdomo žmogaus veikla, kuri kartais atliekama ne sava valia, ir kurios vaisių savininku žmogus nėra. Laisvas darbas - žmogaus veikla, kurios vaisių savininku yra jis.

Vargas – veikla, būdinga netekusiam valios vergui ir neesančiam savo veiklos vaisių savininku.

Kiekvienas normalus žmogus gimsta turėdamas prigimtyje galimybę išgyventi - verstis be jokių pagalbų. Vienas augina duoną, kitas siuva rūbus, trečias stato namus ir t. t. Visi reikalingi, jei pasirenka savo vietą ir pareigą – gyventi naudingai kitiems, sau ir KŪRĖJUI. Kitaip jis tampa nenaudėliu-išlaikytiniu.

Verslas – tai priemonė įgyvendinti valstybės išsikeltus ūkinius tikslus bei sukurti medžiaginių vertybių ar paslaugų asmens poreikiams tenkinti (įskaitant ir poreikių tenkinimą keičiantis sukurtais veiklos vaisiais).

Bet kokio verslo, gamybos Lietuvoje tikslas yra ne pelno siekimas, o bendros tautos gerovės kėlimo įrankis, t. y., tik per ūkinę veiklą žmogus gali susikurti tinkamas gyvenimo sąlygas, be kurių negalėtų nei išsilaikyti, nei išsivystyti.

Buvimas šventume.

Yra penkios žmogaus sąmonės būsenos, - tingėjimas, bendravimas, kūrimas, dirbimas ir šventimas. Šventimas suvokiamas kaip buvimas šventume. Buvimas šventume, - tai dvasinė, rymojimo būseną, kai sąmonė nukreipta į savęs ir aplinkos suvokimus. Būnant šventume, leidžiama vykti vidiniams dvasiniams virsmams.

Dora. Garbingumas. Ištikimybė.

Nesidžiaukite nelaimė svetima, nes tas kas svetima nelaimė džiaugiasi, tas nelaimę sau prisišaukia.

Ydos, kurių žmonėms reikia vengti: neteisingas pyktis, gašlumas, godumas, paklydimas, troškimas, žiaurumas, bambėjimas, puikavimasis, nusiminimas, potraukis, pavydas, pasibjaurėjimas, ištvirkimas, svetimo troškimas, engimas, įniršis.

Žmogus, įvaldęs saviraidą, tampa išmintingu, jis valdo (turi) aštuonias savybes: teisingumą, savybę mąstyti, savybę sutelkti dėmesį į savo vidaus pasaulį, savybę tyrinėti, šaltakraujiškumą, sąžiningumą, skaistybę, susitelkimą.

Gintis. Kova.

Būk drąsus ir išdidus. Tas kas nugalė savo baime, tas kas neatsitraukia prieš Jėgą, ir yra tikras Didvyris. Visada atsimink, kad silpnas – bijo kovos, stiprus veržiasi į ją, o didis randa joje savo laimę. Ginkite senus ir mažus, tėvus ir motinas, sūnus ir dukteris, nes tai Giminė jūsų, išmintis ir šviesa tautų mūsų. Ginkite jus Žemę savo ir nugalėkite tiesos ginklu visus savo Rasės priešus.

Šeima. Bendruomenė.

Šeima – pamatinė bendruomenės kuopelė. Susideda iš septynių kartų: prosenelis senelis, tėvas, aš, sūnus, anūkas, proanūkis. Šeima turi gyventi kartu, nes visos kartos yra reikalingos viena kitai: pagyvenusiems reikalinga medžiaginė pagalba, galimybė perduoti palikuonis savo gyvenimišką patirtį ir kūrybinius įgūdžius; šeimininkui reikia kurti, kad išmaitintų šeimą, ir todėl jam reikia, kad kas nors prižiūrėtų jo vaikus; vaikams reikalinga mylinčio gimdytojo rūpinimasis ir auklėjimas, kad vaikas užaugtų patyrusiu ir išmanančiu žmogumi.

Laisvas asmuo kuria dieviškąją šeimą, – dieviškąją sodybą, tokių sodybų visuma yra tikroji bendruomenė. Padėkite artimam jo bėdoje, nes ateis bėda pas jus, padės jums jūsų artimieji. Nežeminkite kitų žmonių savigarbos ir nebus pažeminta jūsų savigarba. Netverkite bėdų kitų tikėjimų žmonėms, nes Dievas-Kūrėjas vienas virš Visų žemių ir virš visų Pasaulių.

Valstybė.

Valstybė, - tai iš savivaldos vienetų (valsčių) sudarytas administracinis junginys. Valstybės sienos ribojasi su kitokios pasaulėžiūros ir kitokios kultūros tautų šalimis. Valstybė jungia bendros pasaulėjautos ir pasaulėžiūros žmones.

Seniau Lietuva dalijosi į valsčius. Daug valsčių sudarė valstybę. Panašiai kaip daug galios yra galybė, daug šviesos – šviesybė ir t. t. Reiškia valstybė yra daugelio valsčių susivienijimas.

Valstybė, kurioje nešiojami drabužiai išausti kitose šalyse, valgoma duona pagaminta iš kitose šalyse užaugintų grūdų ir geriamos kitose šalyse išspaustos sultys yra apgailėtina.

Kultūra. Kultūringos visuomenės tikslai.

Mes turime kuo didžiuotis. Mūsų dainos yra graikų ir romėnų mitų ir kultūros šaltinis. Tą rašo net amerikiečiai, anglai ir patys graikai.

Sau gyventi – rusenti, šeimai gyventi – degti, o tautai gyventi – šviesti.

Greitesniam ir sėkmingam žmogaus dvasiniam vystymuisi būtina kultūringa visuomenė, kurios tikslas būtų – sudaryti kiekvienam nariui visas tam būtinas sąlygas.

Visuomenė išsigimsta, kai žmonių tradicinio elgesio normomis tampa tik savo kūniškų poreikių (maisto, miego, saugumo, poravimosi) tenkinimas, kai nesiekama išminties.

Visuomeninė sandara, užtikrinanti žmonijai teisingą raidą, paremta suvokimu, kad pasaulėtvarka, nustatyta Kūrėjo, aprūpins kiekvieną viskuo, kas būtina.

Jei visuomenė nesiekia keturių tikslų: žinios, medžiaginė gerovė, kūniški pomėgiai ir tobulybės pasiekimas – tai tokia visuomenė laikoma nekultūringa.

Žinios išskiria žmogų iš gyvūnų. Jos rekomenduojamos Kūrėjo, nes garantuoja žmogui evoliucinį vystymąsi. Šis vystymasis pasireiškia tik tada, jei laikomasi objektyvių Visatos, Gamtos ir visuomenės dėsnių. Žinios padės gyventi daroje su šiais dėsniais. Ūkinė gerovė yra būtina tam, kad būtų padidinti kūniški pomėgiai, o Tobulybės siekimas pradeda traukti tik nusivylus šia laikina laime, kurią suteikia tie kūniški pomėgiai.

Tai, ko nenorime

Turi būti atmestos bet kokios socialistinės ar kitokios priverstinio kolektyvizmo atmainos. Taip pat turi būti atmestas ir liberalizmas bei laukinis kapitalizmas, kuris akcentuoja tik kito asmens išnaudojimo prioritetus, bet nesprenžia nuolat išskylančių visuomeninių problemų.

Tačiau taip jau susiklostė, kad mums tenka daug ką įsigyti iš užsienio. Kol kas Lietuva negali pasigirti gausiais energetiniais (mums visiems įprasta nafta, dujomis) ištekliais.

Ūkio tvarkymo būdas (ekonomika), kuriame ūkininkavimą apsprendžiantis principas yra ne žmonių poreikius tenkinti, bet, nežiūrint į nieką, kuo daugiau pelno gauti, yra nepriimtinas.

Teorijos, kad valstybė neturi kurti gamybos arba griežti reikalavimai, kad valstybė visiškai nesikištų į pramonės kūrimą, o vien tik nuo visų imtų mokesčius, yra nepriimtinos.

Mes nenorime samdinių kariuomenės ir nenorime, kad mūsų kariai kištųsi į suverenių valstybių vidaus reikalus. Lietuvos kariai kariauja Irake, Afganistane, Jugoslavijoje. Karybai krašto apsaugos ministerija išleidžia daugiau kaip milijardą litų per metus. O kokia nauda iš to mums? Mūsų tariami sąjungininkai (JAV, D. Britanija) iš to turi milžiniška naudą. Jie užkariautuose kraštuose pasisavina visus gamtos turtus ir jų kompanijos iš to uždirba milžiniškus pinigus. O ką gauname mes? Mes turime tik karo išlaidas ir daugiau nieko.

Mums nepriimtina, kad NATO Lietuvos gynimą nuo rusų pavedė Lenkijai, kadangi Lenkija jau dvidešimt metų nuolat daro spaudimą dėl Vilniaus krašto ir lenkų tautinės mažumos Lietuvoje, todėl Lenkija kelia didesnę grėsmę Lietuvai negu Rusija.

Mums nepriimtina demokratija, kurią mums pateikia, kaip „liaudies valdžią“. Žodį „demokratija“ sudaro dvi dalys: „demos“ ir „kratos“. Dabar „demos“ verčia kaip „liaudis“, o iš tikro „demos“ graikiškai reiškia „laisvi žmonės“, tame tarpe ir vergvaldžiai. Senojoje Graikijoje miestų-valstybių reikalus galėjo spręsti ribotas gyventojų skaičius (piliiečių teisių neturėjo vergai, moterys, svetimšaliai). Demokratijos dėka, valstybės valdytojus renka žmonės, visiškai nieko neišmanantys apie valstybės valdymą, tą gali daryti netgi alkoholikai, narkomanai, galvažudžiai ar iškrypėliai.

Mes nenorime, kad monopoliniai ištekliai (naudingos iškasenos, žemės, miškai, susisiekimas, energijos šaltiniai, pinigų emisija, stambus kreditas) priklausytų privatiems savininkams. Be šių išteklių didžioji tautos dalis negali apsieiti, todėl ji yra verčiama paklusti monopolinių ūkio sričių privačių savininkų reikalavimams.

Mes nenorime esamos leidimų sistemos. Dabar, norint pradėti kokią nors veiklą, reikia gauti krūvą leidimų. Faktiškai visa leidimų sistema yra visiškai neleidimų, o draudimų ir kyšių ėmimo, prievartavimo sistema.

Mes nenorime dabartinio valstybės ir savivaldybių lėšų ir turto panaudojimo kontrolės mechanizmo. Valstybės kontrolieriaus institucija yra neįgali tinkamai kontroliuoti. Valstybės kontrolė kasmet išaiškina vis didesnę valstybės pinigų švaistymo ar grobimo mastą, tačiau nieko negali padaryti, nes ES nusprendė, kad Valstybės kontrolė negali bausti kaltųjų. Bausti gali tik teismai, prokurorai ar kitos atsakingos institucijos. Su savivaldybių kontrolierių skyrimu yra visiškai absurdas. Savivaldybės taryba skiria ir savivaldybės administraciją, ir savivaldybės

kontrolierių. Tokiu būdu gaunasi, kad viskas yra „vienose rankose“: taryba – įstatymų leidžiamoji valdžia, savivaldybės administracija – vykdomoji valdžia ir kontrolierius.

Mums nepatinka, kad visuose įstatymų kodeksuose ir poįstatyminiuose aktuose yra labai paini, gausiai prikaišiota visokiausių tarptautinių žodžių, įstatymų kalba. Be to, visuose teisės aktuose labai daug tuščiažodžiaujama bei naudojamos painios ir nevienaprasmės formuluotės. Taip įstatymų kūrėjai daro neatsitiktinai. Jų tikslas, kad įstatymai būtų kuo sunkiau suprantami ir tokiu būdu žmonės, negalėdami jų tinkamai suprasti, būtų priversti kreiptis į teisininką.

Mes nenorime skolintis iš užsienio. Visos ES valstybės yra stipriai prasiskolinusios. Pusė jų prasiskolino pavojingai daug – skola viršija 60% BVP. Tokį procentą nustatė pati ES, bet pati jo nesilaiko. Kas daugiau prasiskolina tampa skolos davėjo įkaitu. O kas yra skolintojas, jei visos valstybės skolingos? Skolintojas yra bankas. Valstybių skolos anksčiau ar vėliau bus suvisuomenintos. Tai reiškia, kad skolą privalės gražinti visi piliečiai, t. y. ji bus padalinta visiems piliečiams po lygiai. O kas skolinasi? Skolinasi liberaliosios vyriausybės. Jos skolintus pinigų iššvaisto, ištaško, dalį jų pasisavina, t. y. išvagia, o gražinti turės piliečiai. Gaunasi, kad vieni skolinasi, o gražina kiti. Vyriausybės ir jų nariai niekada neturės pinigų gražinti ir už tai net atsakyti neturės. Tai ko tuomet nesiskolinti? Todėl valstybių skolos auga kaip ant mielių. Tačiau, skoloms viršijus tam tikrą ribą, jos tampa nemokios. Tokios vyriausybės yra priverstos vykdyti skolintojo, t. y. banko reikalavimus. Faktiškai valdžią valstybėje perima bankas. Taip jau atsitiko Graikijoje, Portugalijoje ir Airijoje. Pas juos užsienio didieji bankai nurodinėja vyriausybėms, kokius mokesčius turi mokėti jų piliečiai, kokius įstatymus turi priiminėti vyriausybės ir parlamentai. Taip valstybės ir tautos nepriklausomybei ateina galas. Šalį pradeda valdyti niekieno nerenkamų bankininkų diktatūra.

Mes nenorime privačių pensijų fondų. Kasmet privatūs pensijų fondai (PPF) išveža į užsienį kelis milijardus litų. Jie sako, kad už juos perka pačių geriausių kompanijų akcijas, t. y. investuoja. Kokia nauda iš tokių investicijų Lietuvos piliečiams? Pirma, už mūsų pinigų kuriamos darbo vietos užsienyje. Antra, prasidėjus krizei 2008 metais visų akcijų kursas krito ne procentais, o kartais. Kitose šalyse dėl PPF veiklos žmonės prarado visas santaupas ir papildomų pensijų negaus.

Mes nenorime iki šiol atliekamų reformų švietimo sistemoje. Didžiausias šalies turtas yra gerai išauklėtas ir išsilavinęs jaunimas. Labai gaila, kad visi Lietuvos seimai ir visos vyriausybės, darydamos nesibaigiančią švietimo reformą, kuo toliau tuo labiau švietimo sistemą tik gadino ir toliau tebegadina. 1990 metais pradėjo daryti tautinę mokyklą, o ką per 20 metų padarė? Mokiniai jau turi savo parlamentą, kuris sprendžia, kaip mokytojai turi juos mokyti ir auklėti. Ką pridarė reformatoriai, kas ką dabar auklėja? Ar mokytojai mokinius, ar mokiniai mokytojus? Ar tokia turi būti tautinė mokykla? Ta švietimo sistema, nuo kurios buvo pradėta reforma, visais požiūriais buvo daug geresnė, tobulesnė negu dabartinė, reformuota. Švietimas visada buvo ideologiniu dalyku. Kokia ideologija vadovaujasi valdantysis luomas, tokia ideologija viešpatauja ir švietime. Kitaip nebūna. Pažiūrėkime ką mokiniams ir jaunimui į galvas kala dabartinė švietimo sistema.

Nenorime politinių partijų rietenų.

Valstybės kūrimo pagrindinės nuostatos

Švietimas.

Kiekvieno tautos nario švietimas ir išsilavinimas – **svarbiausias ir pagrindinis** mūsų valstybės uždavinys. Nuo to priklauso Lietuvos ateitis. Ypatingas dėmesį reikia skirti mokyklai. Mokykla turi tapti Gyvybės – kiekvienos asmeniškai ir visos Planetos – išsaugojimo užtikrinimo objektu.

Mokykla turi išleisti auklėtinius, paruoštus savarankiškam gyvenimui, išmokyti pagrindinių amatų,

išmokyti išgyventi įvairiausiomis sąlygomis. Duoti būdus, kaip kurti savo aplinką, šeimą, orientuoti veiklai, kuris bus asmens pragyvenimo šaltiniu.

Lietuvių kalba valstybinė. Todėl visos švietimo įstaigos turi pagrindinius dalykus dėstyti valstybine kalba. Tautinių mažumų kalbos dėstomos pagal poreikį. Negali būti lietuviškų, rusiškų ar lenkiškų mokyklų. Visos turi būti Valstybinės mokyklos su vienoda programa. Užsienio kalbos pasirenkamos savarankiškai.

Būtina, kad švietimo sistema nuo faktologinės metodikos pereitų prie metodologijos. Harmoningas, kokybiškas išsilavinimas turi būti privalomas visiems vaikams, jaunuoliams nepriklausomai nuo jų visuomeninės padėties ir gyvenamosios vietos. Būtina skatinti moksleivių kūrybiškumą, asmenybės ugdymą, neformalią veiklą, nes jei mokinys mokykloje pats neišmoks nieko kurti, tai ir gyvenime jis galės tik pamėgdžioti ar kopijuoti.

Būtina plėtoti suaugusiųjų švietimą taikant mokymosi visą gyvenimą principą.

Sveikatos apsauga.

Didelę įtaką žmogaus gyvenimo kokybei, o kartu ir visai valstybei, daro žmogaus sveikata. Sveikas žmogus – sveika siela, sveika psichologinė būseną, sveikas kūnas.

Sveikatos apsaugos sistemos tikslas – ne ligas gydyti, bet sudaryti visas įmanomas sąlygas, kad piliečiai nesirgtų.

Valstybė privalo skatinti sveiką gyvenseną, garantuoti sveiką aplinką bei sudaryti sąlygas kiekvienam kreiptis ir nedelsiant gauti tinkamas gydymo paslaugas.

Fizine kultūra ir sportas svarbus visiems visuomenės sluoksniams: vaikams, jaunimui ir suaugusiems žmonėms. Fizinė kultūra stiprina žmogaus sveikatą. Todėl fizinei kultūrai ir sportui plėtoti būtina sudaryti palankias sąlygas.

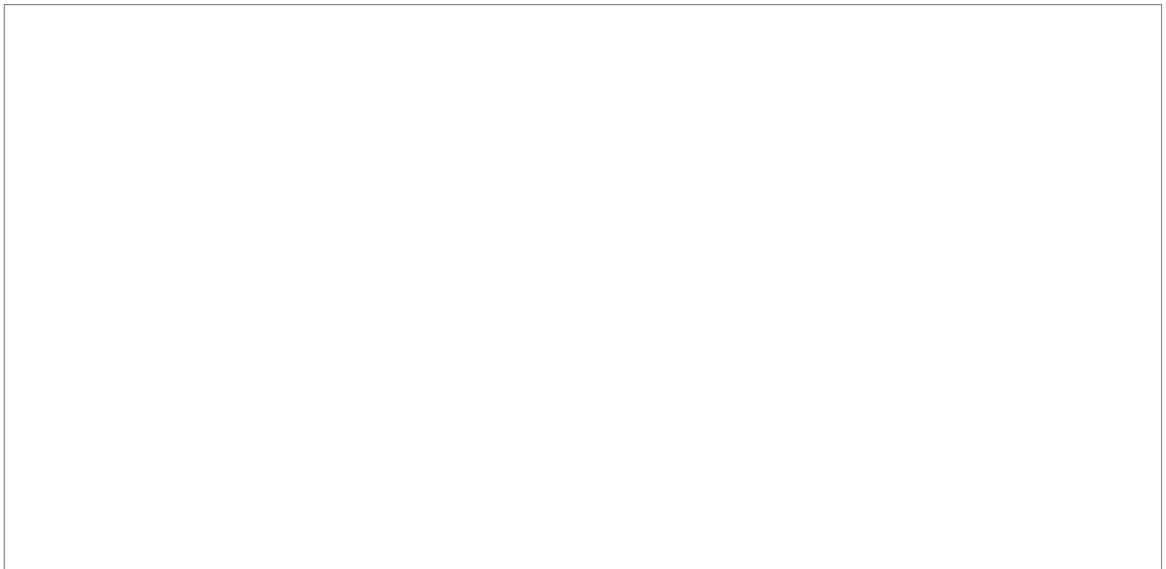
Bendruovalda. Sueiga. Kapa (kuopa). Rinkimai pagal kapos teisę.

Bendruovalda – valstybės valdymo modelis, kai tauta valdosi Kapos teisės pagalba ir pačio išmintingiausio ir galingiausio tautos atstovo – dvasinio vadovo.

Sueiga – visų piliečių susirinkimas bendruomenės klausimams spręsti ir Kapos sprendimams skelbti.

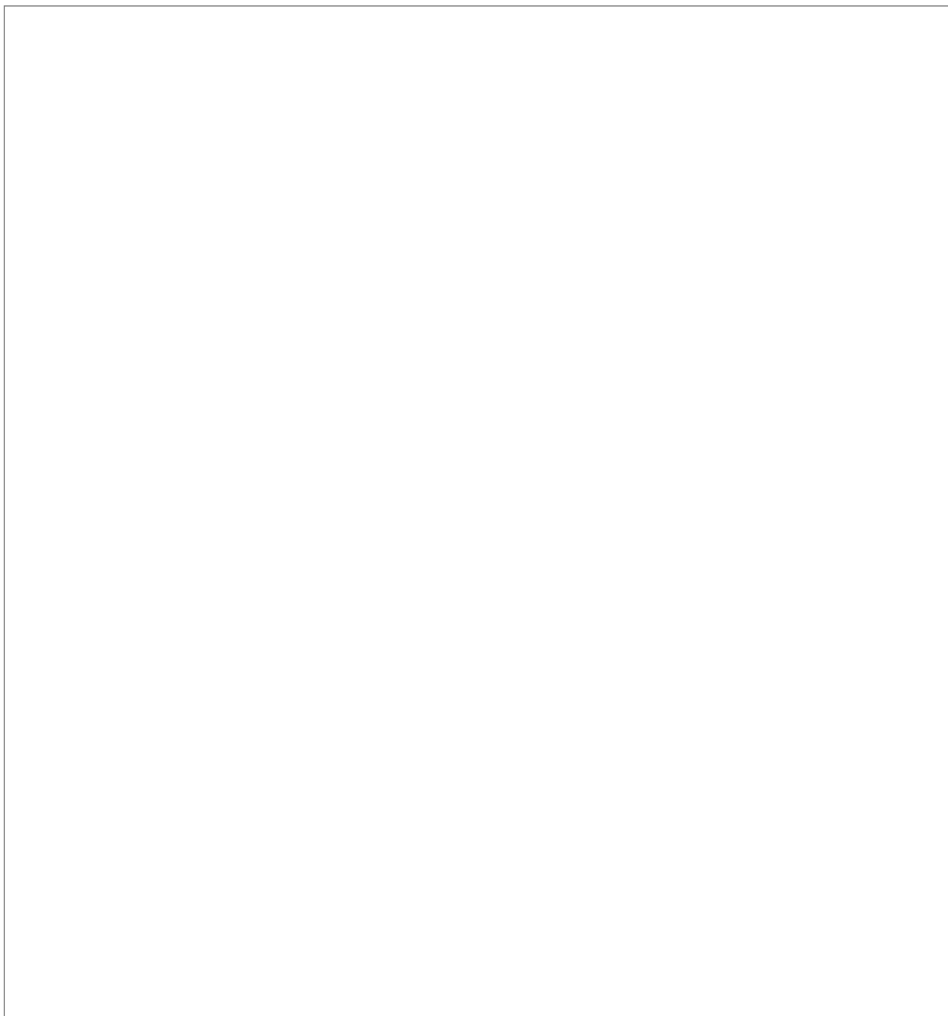
Kapa – pagrindinis visuomenės savivaldos būdas, kartu su sueiga ir bendruovalda.

Rinkimai pagal kapos teisę – Kapos nuomonė, paremta vienbalsiškumu, teisingumu ir sveika mąstysena.

Paveikslėlis „Rinkimų pagal kapos teisę schema“

Piltuvėlio formos valstybės valdymo schema, kurioje geriausi filtruojami, atrenkami per Aardus.

Visuomeninė sandara. Ardai.

Gamtoje viskas vyksta tam tikra tvarka. Visų gyvų organizmų bendruomenės griežtai laikosi tam tikrų taisyklių. Žmogus taip pat turi jų laikytis. Visi žmonės yra skirtingi. Visuomenė sudaryta iš kelių grupių, klodų, vadinamų ardais. Žmonės, dvasinės evoliucijos dėka, pasiskirsto į keturis ardus: dvasininkai, vyčiai, ūkininkai ir darbininkai.

Dvasininkai (žyniai) – tie, kurie sugeba kontroliuoti protą ir jausmus, yra kantrūs, paprasti, tyrūs, turi gebėjimą atpažinti ir kaupti Kūrėjo žinojimą, yra teisingi, tikintys, išmintingi, atsidavę Dievui. Jie teikia, išaiškina kitiems protėvių išmintį, yra dvasiniai vadovai ir vykdo apeigas. Dvasininko tikslas – pasiekti Tobulybę.

Vyčiai (rikliai) – tie, kurie pasižymi narsa, jėga, ryžtingumu, išradingumu, drąsa kovoje, dosnumu ir gebėjimais valdyti. Nors jie ir mokosi atpažinti ir kaupti Kūrėjo žinojimą, tačiau sava valia niekada nesiima pamokslininkų ir mokytojų vaidmens. Jų tikslas – kovoti už Tiesą ir teisingumą. Vyčio paskirtis – sutvarkyti savo visuomenę tokiu būdu, kad kiekvienam nariui būtų užtikrinta maksimali galimybė dvasiškai vystytis ir prižiūrėti tvarką valstybėje.

Ūkininkai (verslininkai, prekijai) – tie, kurie užsiima žemės ūkiu, prekyba ir kitokiu verslu. Ūkininko tikslas – pasiekti medžiaginę gerovę.

Darbininkai – tie, kuriuos samdo likę trys ardai, nes jie neturi polinkio intelektualinei, karinei ir prekybinei veiklai, ko pasėkoje yra patenkinti savo padėtimi. Darbininko tikslas: maistas, poilsis, sueitis, gynyba ir pramogavimas. Darbininkų paskirtis – dirbti, padėti kitų ardų žmonėms ir siekti kūno ir minčių tyrumo.

Visų keturių ardų prievolė (pareiga) – niekam nekenkti, būti teisingiems, sąžiningiems, tyriems ir susivaldžiusiems.

Pagrindiniai sąlyčio taškai tarp atskirų ardų. Dvasininkai, vyčiai ir ūkininkai turi savo išmanymo erdves. Vyčių išmanymo erdvė yra valstybės administravimas ir karyba; ūkininko pagrindinis tikslas yra siekti medžiaginės gerovės. Dvasininkai palaiko dorovinių nuostatų laikymosi tvarką, bei atpažįsta ir aiškina tikrovės pokyčius. Darbininkai dirba, padeda kitų ardų žmonėms.

Buvimas viename iš ardų priklauso nuo asmeninių įgimtų ir išlavintų gebėjimų ir polinkių, akivaizdžiai sekančių iš to gyvenimo tikslo, kurį žmogus pasirinko ir nusprendė pasiekti. Šiuo tikslu gali būti:

Troškimai – nevaldoma gyvybinių jausmų veikla, omės (instinktų) tenkinimas: tai darbininko būseną;

Pelnas, nauda – sąmoningas norų įgyvendinimas: tai ūkininko būseną;

Atsakomybė – teisingumu paremta veikla: tai vyčio būseną;

Tobulumas – dvasinis gyvenimas ir tikėjimo tiesų skleidimas: tai dvasininko būseną.

Kiekvienas žmogus, priklausomai nuo savo elgsenos ir pasirinkimo, per savo gyvenimą gali pakilti ar nukristi į bet kurį ardą. Kiekvienas, pagal savo išmanymą, dirba darbą savo ir visuomenės gerovei, padeda vienas kitam.

Tokia visuomeninė sandara yra tobula, nes ji sukurta ne žmogaus, bet Kūrėjo.

Valstybės saugumas ir gynyba.

Visi Lietuvos piliečiai yra savo šalies gynėjai, visi, sulaukę atitinkamo amžiaus, privalo duoti priesaiką Tėvynei, ją saugoti, puoselėti ir ginti. Atsisakę duoti priesaiką gali netekti pilietybės, likti

su leidimu laikinai gyventi.

Lietuvos, kaip mažos šalies, karinė struktūra turi būti panaši į Šveicarijos, organizuota Kapos teisės principu. Visi vyrai kariai.

Kas nemaitina savo kariuomenės, maitina svetimą.

Tauta, atsisakiusi dalies savo suvereniteto, praranda ir suverenitetą ir valstybę.

Pagrindinės santvarkos nuostatos.

Visuomenė pasiekia gerovę tik tada, kai žmonės, priklausantys aukščiau išvardintiems natūraliems visuomenės ardams, bendradarbiauja tarpusavyje, siekdami dvasinio vystymosi ir vykdo nustatytas pareigas, atitinkančias asmeninį žmogaus visuomeninį ir dvasinį lygmenį.

Visuomeninė santvarka (toliau tekste – VS) valstybėje turi įgalinti visus ūkinių gėrybių kūrėjus, savininkus, vartotojus realiai dalyvauti valstybės ūkio reikalų tvarkyme. VS turi apsaugoti mūsų tautą nuo tautos pajamų susitelkimo atskirų asmenų ar bendrovių rankose, turi įgalinti tautos pajamas pasiskirstyti per visą tautą. Valstybės gerovė priklauso tautai. Ne atskiriems luomams, grupėms ar šeimoms, bet visiems valstybės piliečiams drauge ir kiekvienam atskirai, kaip bendrosios gerovės dalininkams. VS uždavinys – krašto ūkinę gerovę padaryti visos tautos dalyku. Valstybė sieks, kad kiekvienam doram piliečiui ir/ar šeimai būtų sudarytos sąlygos prasimaitinti, apsirengti ir turėti savo namus.

Lietuvos ūkis turi būti tvarkomas tokiais principais, kur VS remiasi atskiru žmogumi kaip Kūrėjo kūrinium, kurio vertingumas yra neįkainojamas; jį laiduoja tokią tvarką, kurioje laisvė, solidarumas ir teisingumas derinami tarpusavyje, papildydami vienas kitą.

VS turi būti tokia, kurioje gali pasireikšti daugelio žmonių kūrybinės galios, kurios veikimas remiasi tuo, kad laisvė ir atsakomybė, konkurencija ir solidarumas sukuria visumą ir papildo vienas kitą. Tokia tvarka suteikia žmonėms galimybę gyventi savarankiškai ir patiems pasirūpinti savimi. Kartu ji geba sujungti individų jėgas visuomeniniam bendradarbiavimui. Ir pagaliau ji sukuria ūkines sąlygas vieningumui, kurio pagrindu veikia valstybės visuomeninės apsaugos sistema. Taip realizuojamas visuomeninio teisingumo principas.

Kadangi siekiame Tautos vienybės, todėl susidariusias problemas turime spręsti visi kartu – VISA TAUTA – neskirstant į turtingus ar vargšus, darbdavius ar darbuotojus. Kiekvienas privalo savo protu, kūryba bei darbu prisidėti prie bendros tautos gerovės.

TAUTOS JĖGA VIENYBĖJE! Tai reiškia, kad Tautos jėga yra ne jos narių vienodume, o vienybėje siekiant pagrindinio tikslo – Tautos klestėjimo ir dvasinio vystymosi.

Skaidri politika, įstatymų ir visuomenės interesų viršenybė. Reikia siekti, kad valstybės valdyje dalyvautų tik tam pasirengę, dorybingi, nevartojantys jokių kvaišalų (alkoholio, tabako, narkotikų) valdininkai (pareigūnai). Labai svarbu, kad joks valstybės tarnautojas ar pareigūnas neišvengtų atsakomybės už neteisėtą veiklą, nedorą elgesį ir prastą savo pareigų atlikimą. Valstybės valdyje turi būti skaidrumas, kuris įgyvendinamas per pilnos informacijos apie realias valstybės valdymo schemas pateikimą visuomenei.

Ekonomika. Ūkis. Pagrindiniai uždaviniai.

Ekonomika (graik. *Οίκος* (“Oikos”) - namas ir *νόμος* (“nomos”) - dėsniai) – visuomeninis mokslas, tiriantis individų elgseną esant nuolatiniam gamybos varomosios jėgos (pajėgumų) trūkumui, tiesiogiai darantį įtaką produkcijai, paskirstymui ir vartojimui, ūkinei veiklai, ūkiui. Ekonomika tiria, kaip žmonės, jų grupės (namų ūkiai), organizacijos (įmonės) priima sprendimus siekdami

patenkinti savo poreikius.

Lietuvos ūkis – veiklos, susijusios su išteklių Tautos poreikiams tenkinti kūrimu, paieška, naudojimu bei skirstymu visuma.

Ūkis gali būti skirstomas į tokias šakas kaip žemės ūkis (pirminis sektorius), pramonė (antrinis sektorius), paslaugos (tretinis arba popramoninis sektorius, infrastruktūra – prekyba, transportas, logistika, turizmas, viešbučiai, komunikacija, finansai) ir kitas.

Tautos ar valstybės, kurią kuria tauta, siekiamas tikslas – tenkinti **savo poreikius** (turėti, ką valgyti, ką apsirengti, stogą virš galvos ir t. t.). Tai susiję su **resursų paskirstymu**, ir čia reikia spręsti **tris** pagrindinius uždavinius:

a) kaip tauta, sprendžiame **du** – tų resursų gausinimas bei teisingas jų paskirstymas visuomenės tarpe;

b) kaip atskiras individas, vieną – **norimų tenkinti poreikių pagrįstumas, protingumas, naudingumas, įtakojimas bendrai tautos gerovei** ir t. t. (Turtingas ne tas, kuris daug turi, bet tas, kuriam pakanka).

Vienas iš ūkio tvarkymo tikslų – kreipti ūkį jo pagrindinių uždavinių kryptimi ir apsaugoti žmogų nuo vergystės ūkiui.

Ūkio strategija.

Viskuo, kas būtinausia žmogaus gyvasčiai, turime apsirūpinti (gamintis, kurti) patys. Tas taikytina ir kitiems dalykams (produktams ar paslaugoms). Taip pat mums reikia ir kitų prekių ar paslaugų. Bet šiems mainams mes turime turėti savo sukurtų, pagamintų produktų, kuriuos galėtume išmainyti į mums trūkstamus arba turime suteiktų paslaugų užsieniečiams, kurie noriai jomis naudotųsi.

Pagrindinės (strateginės) ūkio šakos, kurios duotų tautai tiesiogines pajamas (aprupintų produktais ir/ar paslaugomis, kuriomis galėtume mainytis su užsieniu), būtų šios:

- 1) žemės ūkis (ekologiškų produktų gamyba);
- 2) mokslas;
- 3) tranzitas;
- 4) turizmas.

Šioms šakoms turime kreipti ypatingą dėmesį, tuo pačiu, turime skatinti bet kokią „lietuvišką“ eksportą, nors jis ir nėra susijęs su išvardintomis ūkio šakomis, bei neturi būti užleistos kitos ūkio šakos, turinčios įtakos strateginėms šakoms (pvz., elektros energijos gamyba, miškų ūkis).

Ūkio paskirtis ir jo organizacijos pagrindai.

Ūkis yra pirmasis žmogaus kūrybinis žingsnis pasaulyje ir pirmoji priemonė žmogui išsilaikyti Gamtoje. Neaprupinusi žmogaus nei tinkamu maistu, nei apranga, nei gyvenamuoju būstu, nei tinkamomis apsigynimo priemonėmis, pati gamta pastūmėjo žmogų į ūkinę veiklą. Tik per ūkinę veiklą žmogus gali susikurti sau gyventi tinkamas sąlygas, be kurių negalėtų nei išsilaikyti, nei išsivystyti. Todėl ūkinės veiklos tikslas yra ne pelno siekimas, bet priemonių žmogaus poreikiams tenkinti suteikimas.

Ūkio paskirtis – kiekvienam doram piliečiui ir/ar šeimai sudaryti sąlygas prasimaitinti, apsirengti ir turėti savo namus.

Žmogaus poreikių gama yra plati. Žmogui reikia žmoniškų sąlygų visose gyvenimo srityse. Todėl ūkio pagrindiniai uždaviniai yra aprūpinti žmogų medžiaginėmis gėrybėmis, kad galėtų reikštis jo

dvasinė kūryba.

Kiekvienu atveju ūkis turi tarnauti žmogui. Žmogus – jo asmenybė ir jo kultūrinė kūryba – yra aukštesnės vertybės nei ūkis. Ūkis, atitrūkęs nuo žmogaus, virsta beprasmiu. Ūkis, pavergęs žmogų, virsta nužmoginimo priemone.

Kad žmogus ir ūkyje turėtų pirmenybę, netapdamas priemone ūkiui, reikalingas toks ūkio tvarkymo būdas (ekonomika), kuris, iš vienos pusės, apsaugotų žmogų nuo vergovės ūkiui, iš kitos, apsaugotų ir patį ūkį nuo laisvos, savavališkos, tik grobuoniško pelno siekimo skatinamos privačios iniciatyvos.

Pelno pertekliaus turi būti pajungimas tarnauti visuomenei.

Valstybės visuomeninės politikos pirmenybe turi būti žmonių gerovė ir užimtumas. Būtina sąlyga – skaidrus ir racionalus ūkinės veiklos teisinis reguliavimas, jos priežiūros debiurokratizavimas. Turi būti sukurta nuosekli ir teisinga valstybės tarnautojų, kitų pareigūnų kūrybos ar darbo apmokėjimo, finansinio bei kitokio skatinimo sistema, užtikrinanti, kad atitinkamas pareigas siektų užimti tam tinkamiausi asmenys.

Valstybė turi saugoti, kad privati ūkinė iniciatyva nebūtų priešpastatyta bendrajai gerovei. Privačios iniciatyvos kreipimas bendrosios gerovės tikslams nėra pasikėsinimas į asmens laisvę. Priešingai, privati iniciatyva turi būti pajungiamama bendrajai gerovei, kad būtų apsaugota asmens laisvė. Svarbus valstybės vaidmuo derinant atskiras ūkio šakas, ypač finansus, pagal bendrąją krašto ūkio programą ir pagal pasaulinę ūkio ir finansinę raidą.

Sunkmečiu valstybė yra vienintelė jėga, galinti kurti ūkį ir neleisti kilti bedarbystei. Valstybė privalo sudaryti sąlygas žmonėms dirbti ir kurti.

Lietuvos pramonė be grynai ūkinių dėsnių turi paisyti ir tautinių reikalų. Tautiniai reikalai Lietuvos pramonę įpareigoja:

- 1) kuo vaisingiausiai panaudoti krašto kūrybines jėgas, krašto specialistus, kurių ruošimas turi būti ypatingai intensyvus;
- 2) išnaudoti krašto gamtinius energijos šaltinius;
- 3) išnaudoti krašto žaliavų šaltinius.

Mūsų pramonė, panaudodama krašto kūrybines jėgas bei energijos šaltinius, turi paversti krašto žaliavas išbaigtais geriausios kokybės gaminiais.

Ypatingą dėmesį reikia skirti žemės ūkio gaminius perdirbančiajai, energijos tiekimo bei statybos medžiagų pramonei.

Nuosavybė. Žemės nuosavybė. Kooperacija. Kūryba (darbas) ir atlygis.

Turėti nuosavybės yra prigimtinė žmogaus teisė. Iš kitos pusės, reikia suprasti, kad, kaip tokia, absoliuti nuosavybė neegzistuoja. Nuosavybę reikia suvokti, kaip teisę valdyti. Be nuosavybės žmogus yra netikras ir nesaugus. Jam gresia nuolatinis pavojus patekti į ūkinę vergiją. Tačiau kaip tik dėl to, kad nuosavybės teisė yra susijusi su žmogaus asmeniškumu, ji yra visuotinė. Kiekvienas žmogus yra asmuo, kiekvienas turi jaustis pasaulyje laisvas ir saugus, todėl kiekvienas turi šį tą turėti. Nuosavybės asmeniškumas yra jos visuotinumą pagrindas.

Žemės gėrybės turėtų būti paskirstytos taip, kad kiekvienas jų turėtų pakankamai. Nuosavybės principas, kaip ir laisvės, yra visuotinis. Jis tinka ne tik vienam ar kitam, bet visiems. Visi turi turėti nuosavybės, nes visi yra asmenys. Todėl nuosavybė turi būti visiems prieinama ne tik teoriškai, bet ir praktiškai.

Tačiau Žemės resursų kiekis laike yra ribotas. Jų nėra ir niekad nebus tiek, kad kiekvienas galėtų turėti ne tik pagal poreikį, bet ir pagal savo norus. Pripažindami nuosavybės visuotinumą, turime

pripažinti ir nuosavybės normavimą. Nes jei vienam bus leidžiama turėti per daug, tai kitas visiškai nieko neturės. Nuosavybės normavimas yra iš esmės susijęs su jos visuotinumu. Todėl nuosavybės koncentravimas vienoje rankose turi būti normuojamas. Privačios nuosavybės teise negalima pateisinti kai kurių žmonių privilegijas, jei šios privilegijos atima kitiems teisę į nuosavybę. Viskas, kas peržengia poreikio ribas, nekyla nei iš Gamtos, nei iš Kūrėjo, o iš įstatymo. Įstatymą, kurį išleido žmonės, manydami, kad jis teisingas, galima atšaukti arba pakeisti kitu, teisingesniu įstatymu.

Tokios ūkio sritys turi būti tvarkomos viešosios nuosavybės pagrindu. Tokių įtakingų sričių perdavimas nuosavybėn asmenims be pavojaus bendrajai gerovei negalimas. Todėl tam tikros ūkio sritys turi būti viešųjų institucijų žinioje.

Todėl būtina pasiekti, kad liktų ar būtų suvalstybinti ar suvisuomeninti: pinigų emisija, stambusis kreditas, draudimas, susisiekimas, energijos šaltiniai, vandenys, žemės gelmių turtais, miškai, žemė.

Atskiras klausimas yra – žemės nuosavybė. Žemė nėra žmogaus sukurtas produktas, bet yra būtinas visiems be išimties žmonėms, todėl ji neturėtų būti asmeninės nuosavybės ar bent jau prekybos objektu. Palaipsniui reikia siekti (draudžiant pirkti žemę visiems, išskyrus valstybę), kad žemė būtų tik valstybinė ar visuomeninė. Žemė neturi būti tiesioginės naudos, pasipelnymo objektu. Ji turi tarnauti tik tai tautai, kuri yra gimusi ant tos žemės, nes gimimo vietos aplinka – Gamta – turi didelės įtakos (per maistą, vandenį ir pan.) pačiam žmogui, jo harmonijai su gimtąja vieta. Todėl **žemės nuosavybės perleidimas svetimšaliams turi būti draudžiamas**. Iš kitos pusės, asmuo turi turėti naudojimosi žeme garantiją. Tai galima pasiekti per žemės valdymo teisę. Tokiu būdu nekils problemų, susijusių su žemės panaudojimu visuomeniniams tikslams. Atitinkamai turi būti sprendžiamas ir kompensacijos už valdymo teisės panaikinimą ar pakeitimą klausimas.

Krašto ūkio valdyme ypatingas vaidmuo turi tekti kooperacijai. Kooperacija įgalina smulkųjį kapitalą koncentracijos būdu ir nepažeidžiant asmens pirmenybės principo atlikti didelius ūkinius bei visuomeninius uždavinius gamybos, prekybos ir kredito srityse. Kooperacija yra svarbus veiksnys krašto kapitalui lygiau pasiskirstyti.

Būtina siekti ne tik bendrojo ūkinės gerovės augimo, bet ir valstybės investicijų kreipimo į kvalifikuotesnę kūrimą ir mokslą. Reikia siekti, kad atsirastų naujų galimybių kurti (įsidarbinti) senyvo amžiaus (pvz., jaunos kartos auklėjimo sistemoje) ir naujai perkvalifikuotiems žmonėms.

Būtina privačią iniciatyvą kreipti bendrosios gerovės link, prižiūrėti atskirų ūkio šakų plėtojimosi harmoningumą ir saugoti krašto ūkį nuo netikslingų investicijų, padėti krašto ūkiui susiderinti su tarptautiniu ūkiu.

Kūrybos (darbo) esmė yra gerovės kūrimas ir visuomeninio teisingumo užtikrinimas. Tik kurdamas žmogus gali realizuoti ryšį su visuomene. Kūryba yra vienintelis tikras žmogaus apsirūpinimo šaltinis. Kurdamas žmogus veikia kaip asmuo. Žmogaus kūrimo ryšys su žmogaus asmeniu yra esminis. Todėl žmogaus kūryba nėra prekė įprastąja prasme.

Būtina užtikrinti visišką užimtumą, nes neperspektyvi ateitis gali apimti daug šeimų, sukeldama pavojų naujų kartų tęstinumui.

Kaip kūryba nėra įprastinė prekė, taip ir atlygis nėra tik kūrimui panaudotos energijos kaina. Atlygis teisingas bus tik tada, kada jis bus pagrįstas kuriančiojo poreikių patenkinimu. Savo prigimtimi atlygis yra priemonė žmogui apsirūpinti pragyvenimu. Todėl atlygio kiekis turi būti apskaičiuojamas ne pagal kuriančių pasiūlos – paklausos taisyklę ir ne pagal gamintojo pagamintų gaminių kainą, bet pirmiausia pagal paties kuriančiojo poreikius. Atlygis kuriančiajam turi būti toks, kad jo užtektų tinkamai aprūpinti paties kuriančiojo ir jo šeimos poreikius.

Minimalus kūrybos (darbo) atlygis turi būti toks, kad jo pakaktų kuriančiojo maistui, drabužiams, gyvenamos patalpos, kasdienams kultūros ir profesijos bei pareigų poreikiams tenkinti. Minimalus atlygio dydis priklausys nuo bendros gerovės lygio valstybėje.

Mokesčių politika. Paskolos.

Tvarkant Lietuvos ūkį, ypatingą dėmesį reiktų kreipti į mokesčių politiką.

Mokesčiai turėtų būti naudojami šioms pagrindinėms funkcijoms:

- 1) atlygis už teikiamas mums, visiems valstybės piliečiams, paslaugas:
 - a) samdomiems (renkamiems) valstybės valdytojams;
 - b) švietimo ir ugdymo;
 - c) sveikatos apsaugos;
 - d) vidaus ir išorės saugumo;
 - e) kitas visuomenines paslaugas.
- 2) išlaidoms, susijusioms su tautai naudingais projektais (pvz., kelių tiesimas, priežiūra, mokyklų, ligoninių statyba ir pan.);
- 3) atskirų visuomenės grupių (narių) paramai (pašalpos mamoms, bedarbiams ir pan.);
- 4) tėvų išlaikymui senatvėje (pensijoms).

Pačių mokesčių esminės funkcijos ūkio valdyme yra šios:

fiskalinė – mokesčiai galime surinkti vieną ar kitą kiekį pinigų valstybės reikmėm (nacionalinio biudžeto pajamos iš esmės formuojamos per šalies mokesčių sistemą);

perskirstomoji – susijusi su fiskaline funkcija ir pasireiškia tuo, kad surinkti mokesčiai perskirstomi subsidijų, paramos ir kitų pervedimų forma gyventojams, ūkio subjektams, ūkinės veiklos sferoms, regionams;

reguliavimo – realizuojama tada, kai valstybė per mokesčių sistemą (įvesdama naujus mokesčius, keisdama tarifus ar/ir apmokestinimo taisykles, suteikdama mokesčių lengvatas ir t.t.) reguliuoja išteklių pasiskirstymą ūkio valdyme, skatina ar stabdo tam tikrą ūkinę veiklą bei veikia makroekonominis procesus (augimą, infliaciją, užimtumą).

Sieksime aiškios ir skaidrios mokesčių politikos. Mažiau uždirbantiems visuomenės nariams mokesčiai turi būti proporcingai mažesni, kad būtų skatinamas viduriniojo visuomenės sluoksnio augimas. Mokesčiais ir kitomis ūkio valdymo priemonėmis turi būti mažinamas didėjantis pajamų skirtumas. Išnyks tokie dalykai, kaip nelegali ūkinė veikla, mokesčių nemokėjimas, nelegalus darbo užmokestis. Tai turi užtikrinti, kad visi vienodomis sąlygomis ir pagal išgales prisidėtų prie bendros krašto gerovės kūrimo. Ne mažiau svarbus yra kompetentingas ir aktyvus valstybės finansų valdymas, valstybės institucijų finansinės drausmės užtikrinimas. Institucijų išlaidos turi būti optimizuotos pagal valstybės funkcijas, švaistūniškumas – išgyvendintas. Kiekvienas valstybės litas turi būti naudojamas pagal paskirtį ir taupiai.

Mokesčių mokėtojai visuomet bus UŽ mokesčių mažinimą. Mokesčių dydis turi būti optimalus, tačiau patys mokesčiai turi būti visuotinai surenkami. Ypatingą dėmesį reikia skirti piktybiškai nemokantiems mokesčių – šešėliniam verslui ir kontrabandininkams. Dėl nevienodų verslo sąlygų nauji bankrotai gresia pajėgesnėms bendrovėms, kurios veikia legaliai. Žalą patiriame visi kartu.

Norint kalbėti apie mokesčių didinimą ar mažinimą, **reikia turėti visą informaciją apie valstybės išlaidas ir jų būtinumą**. Turime išmokti gyventi **pagal savo pajamas**, todėl beatodairiškas skolinimasis, o ypač iš užsienio ir dar tokiomis aukštomis palūkanomis, bei tų paskolų „pravalgymas“ dabar vyraujančios pasaulėžiūros laikais yra tiesiausias kelias į vergiją. Palaipsniui galime tapti tik pigios darbo jėgos baraku ES.

Pinigų politika.

Pinigų, arba **monetarinė politika** – tai vyriausybės įrankis, padedantis įgyvendinti jos ūkio valdymo tikslus, darant įtaką pinigų kiekiui ir/ar palūkanų normai, kartu ir kreditui. Kitaip tariant, vyriausybei yra suteikiamos galios kontroliuoti pinigų pasiūlą ir reguliuoti kreditavimą. Naudodama pinigų politikos priemones, vyriausybė gali pažaboti infliaciją ir skatinti ūkinės veiklos plėtrą.

Būtent monetarinės politikos nevykdymas arba netinkamas vykdymas ir priveda prie finansinio nestabilumo, nes per užsienietiškus bankus į Lietuvos ūkį buvo „investuoti“ milžiniški „laisvų“ pinigų kiekiai.

Centrinis bankas turi būti valstybinis, emisiją vykdyti gali tik valstybė.

Vyriausybės kūriniai (darbai)

I. Pilietybė.

Žmonės visais laikais keliaudavo. Dėl to vaikai dažnai gimdavo užsienyje, bet niekada nebuvo jokių bėdų dėl vaikų pilietybės sugrįžus į tėvynę. Dabar atsirado kliūčių. Gimus vaikui užsienyje, ta šalis kur jis gimė automatiškai jam suteikia savo pilietybę, o Lietuvos vyriausybė tokiam „užsienio šalies piliečiui nuo gimimo“ neleidžia tapti Lietuvos piliečiu. **Tikroji tautos vyriausybė** panaikins šią ir kitas kliūtis lietuviams grįžti į tėvynę. Jei tėvai Lietuvos piliečiai, tai nesvarbu kur bus gimęs vaikas jis vis tiek automatiškai bus Lietuvos pilietis. Taip pat nebus daroma jokių kliūčių visiems lietuviams, nors ir ne piliečiams, grįžti į Lietuvą. Užteks tik atvažiuoti į Lietuvą gyventi, atsisakyti kitos šalies pilietybės ir Lietuvos pilietybę gaus iš karto. Asmuo, turintis kitos šalies pilietybę ar kažkokių kitų įsipareigojimų kitai valstybei, negali turėti ir Lietuvos pilietybės. Negali būti jokios dvigubos pilietybės, žmogus turi pasirinkti, kuriai šaliai tarnauja, kuriai moka mokesčius, kurioje gaus pensiją.

II. Vidaus ir išorės saugumas.

1. Tikroji tautos vyriausybė organizuos karinę struktūrą Kapos teisės principu.
2. Pagrindiniai gynybos dalykai yra priešlėktuvinė gynybos sistema ir kovos prie motorizuotą kariuomenę priemonės. Tikroji tautos vyriausybė organizuos reikiamos ginkluotės gamybą bei organizuos priešlėktuvinę gynybą.
3. Tikroji tautos vyriausybė **sudarys kuo palankiausias medžiagines sąlygas** (atlyginimas, aprūpinimas techninėmis priemonėmis, papildomos visuomeninės garantijos) visiems specialiai besirūpinantiems valstybės vidaus ir užsienio saugumu statutiniams ir nestatutiniams valstybės pareigūnams ir tarnautojams – kareiviams ir karininkams, policininkams, muitininkams, specialiųjų tarnybų pareigūnams, prokurorams, tyrėjams, gaisrininkams ir kt.
4. Tikroji tautos vyriausybė visiems valstybės pareigūnams suteiks statutinių pareigūnų padėtį.

III. Valstybės valdymo gerinimas.

1. **Valstybės tarnautojų ir pareigūnų atranka.** Vienas iš pagrindinių darbų, kuriuos padarys vyriausybė, **atliks rimtą atranką į valstybės valdytojų** (valstybės pareigūnų, valstybės įstaigų, įmonių vadovų) pareigas. Sėkminga bet kokios sistemos (šeimos, įmonės, įstaigos, valstybės) veikla didžiausia dalimi priklauso nuo valdytojo valdymo procesų išmanymo, turimų žinių kiekio, kūrybiškumo bei psichikos tipo. Vykdam atranką, pagrindiniu kriterijumi bus ne kvalifikacija, o būsimo valdytojo psichikos tipas, nes kvalifikuotas specialistas gali būti tiek doru, sąžiningu žmogumi, tiek ir neturiniu saiko bei padorumo. Būtent padorumo, saiko, sąžiningumo ir trūksta

didžiajai daliai valdytojų.

2. **Verslą kontroliuojančių įstaigų reforma.** Dabar yra daugiau kaip 150 verslą kontroliuojančių įstaigų. Didelė dalis verslą kontroliuojančių **įstaigų bus panaikintos**. Verslui prižiūrėti valstybė turi pakankamai įrankių: mokesčių rinkimo, gamtos apsaugos, sveikatos apsaugos ir darbo (darbininkų teisių) apsaugos, alkoholio, narkotinių medžiagų ir tabako kontrolės įstaigos.

3. **Atsakomybė valstybės tarnautojams ir pareigūnams.** Tikroji tautos vyriausybė **nustatys griežtą atsakomybę**, piktnaudžiaujantiems savo padėtimi ir netinkamai vykdančioms savo pareigas valstybės tarnautojams ir pareigūnams.

4. **Prezidento, Seimo ir savivaldybių tarybų narių atsakomybė.** Blogas, tiesiog nusikalstamas Seimo, savivaldybių tarybų, Prezidento ir Vyriausybės vykdomas valstybės valdymo organizavimas yra tolygus nusikaltimui Lietuvos Tautai. Vertinti mūsų išrinktųjų darbą turi teisę ir privalo kiekvienas Lietuvos Respublikos pilietis. Tikroji tautos vyriausybė, pereinamajam laikotarpiui, kol nebus pereita prie Kapos teisės, **inicijuos „Atsakomybės“ įstatymo priėmimą**, kuriame bus numatyta procedūra per eilinius rinkimus rinkėjams įvertinti veiklą pasibaigus jų kadencijai bei numatytos atitinkamos priemonės už netinkamą išrinktųjų savo pareigų atlikimą.

5. **Valstybės valdymo modelis.** Valstybę, kaip ir bet kokią organizaciją ar įmonę, reikia valdyti. Valdymo procesai vyksta visur. Yra įvairių valstybės valdymo sistemų.

Tikroji tautos vyriausybė **inicijuos teisės aktų pakeitimus**, kad valstybės valdymas pereitų į senovėje Lietuvoje buvusią Bendruovaldą, paremta Kapos teise. Jos esmė – valdymą vykdo išmanantys tą reikalą žmonės, kurių gebėjimus ir asmenines savybes žino aplinkiniai. Kuo gablesnis, išmintingesnis žmogus, tuo aukščiau valdymo pakopoje (nuo seniūnaitijos iki Prezidento) jis bus. Toks modelis panašus į JAV egzistuojantį rinkikų modelį.

6. **Šalies teritorinio suskirstymo tvarka.** Tikroji tautos vyriausybė **panaikins rajonus ir gražins lietuvišką jų pavadinimą – valsčius**.

7. **Leidimų – draudimų sistema.** Vyriausybė **ženkliai sumažins įvairių leidimų-draudimų** (kyšių prievartavimo ir ėmimo) sistemą. Leidimas visai veiklai, kurios nedraudžia įstatymas yra žemės valdymo teisė. Yra sričių kur veiklą reikia riboti ir ją turi prižiūrėti valstybė. Todėl bus ribojama tik tokia veikla, kuri niokoja Gamtą, kelia grėsmę Gyvybei. Tokių veiklų nėra daug ir jos visos bus išvardytos įstatyme. Kai kas gali pasakyti, kad statyboje leidimai reikalingi, nes be jų pristatys tokių statinių, kurie sugrius ir prispaus juose esančius. Leidimu bus pats projektas, tik projektuotojams įstatymais bus nustatyta griežta atsakomybė. Leidimas statybai turi būti išduodamas tik ypatingais atvejais ypatingiems objektams. Pavyzdžiui, užtvankai ant Nemuno ar Neries statyti, atominei elektrinei ir panašiai.

8. **Valdymo procesai.** Bus tobulinamas valstybės valdymo procesas. Šiuo metu pasaulyje yra nusistovėjusių valdymo procesų gerinimo metodikų. Mažinami valdymo kaštai, gerinamas aptarnavimas, spartinami gerbūvio vystymosi augimo tempai.

IV. Valstybės ir savivaldybių kontrolė.

Tikroji tautos vyriausybė inicijuos įstatymų pataisas, kad valstybės kontrolierius galėtų nubausti neteisingai naudojančius biudžeto lėšas. Taip pat vyriausybė inicijuos įstatymų pataisas, kad Valstybės ar savivaldybės kontrolierius būtų renkamas tautos, kaip renkamas yra Prezidentas ar Seimo nariai, o ne taip, kaip dabar: Valstybės kontrolierių penkeriems metams Respublikos Prezidento teikimu skiria Seimas, o savivaldybės – tos savivaldybės taryba.

Tik renkant kontrolierių piliečiams bei suteikus kontrolieriams teisę bausti, būtų užtikrinta normali kontrolė.

V. Teisėtvarkos sistema.

1. **Tolygi baudmė.** Teisė ir teisingumas yra skirtingi dalykai. Žmonės visais laikais siekė tik teisingumo, o valdantysis luomas dažnai teisingumą pamindavo ir išsigalvodavo sau visokių teisių. Tikroji tautos vyriausybė išvalys **visus teisės kodeksus nuo korupcinių formulių** ir prieš įstatymą visi privalės atsakyti vienodai, todėl kad tikroji vyriausybė sieks tik teisingumo, o ne kažkokių teisių.

2. **Suprantami įstatymai.** Tikroji tautos vyriausybė išvalys **įstatyminę kalbą**, nes siekiant teisingumo, įstatymai turi būti visiems lengvai suprantami.

3. **Mirties baudmė.** Tikroji tautos vyriausybė sugrąžins **mirties baudmę**. Mirties baudmė gali būti skiriama už šiuos nusikaltimus: užpuolimas, naudojant mirtiną ginklą; bet koku būdu nužudo ar bando nužudyti; bet koku būdu nuuodija ar bando nuuodyti (pvz., GMO naudojimas maisto produktuose); bet koku būdu sunaikina ar bando sunaikinti (padegti, nugriauti, atimti ir pan.) gyvenamąjį būstą, be kurio žmogus pražūtų; bet koku būdu atima ar bando atimti žemę, iš kurios žmogus maitinasi; bet koku būdu pagrobia ar bando pagrobtį asmenį. Jei žmogus daro mirtiną nusikaltimą, reiškia, kad jis pats pasirenka sau mirties baudmę. Visuomenės pareiga padėti įgyvendinti šį pasirinkimą. Spręsti, bausti mirties bausme ar nebausti, išimtinę teisę turi ne seimas, ne vyriausybė ir ne prezidentas, o tik visuomenė. Teisingumas reikalauja, kad baudmės dydį už kai kuriuos labai visuomenei skaudžius ir sunkius nusikaltimus nustatytų išimtinai tik pati visuomenė visuotinio referendumo būdu.

4. **Suolininkų teismas.** Siekiant teisingumo, labai svarbu yra ne tik teisingi įstatymai, bet ir teisingumo vykdymas. Tauta turi dalyvauti teisingumo vykdyme kaip kaltintojas ir kaip teisėjas. Tauta turi teisę apkaltinti tiek atskirą asmenį, tiek organizaciją neteisėtais veiksmais ir tas kaltinimas turi būti ištirtas. Tauta, kaip teisėjas, taip pat dalyvauja teismo posėdžiuose priimant teismo nuosprendžius. Tose šalyse, kur tauta dalyvauja teismo sprendimo priėmimo, tauta renka savo atstovus, vadinamus prisiekusiuosius. Kai tauta dalyvauja teismo sprendimų priėmimo procese, tuomet teismo procedūros yra sekančios: 1) pirmajame teismo posėdyje teisėjas, prisiekusieji ir ieškovo ir atsakovo atstovai atrenka nešališkus prisiekusiuosius; 2) kituose posėdžiuose, kuriuos veda teisėjas, o kaltina prokuroras ar tautos kaltintojas, prisiekusieji viską išklauso, t.y. ir teisėjo ir kaltintojo kalbas, ir visų liudininkų liudijimus ir, jei yra, tai ir ekspertų išvadas. Patys nieko nei klausinėja, nei kalba; 3) kai jau visos kalbos išklaustytos, prisiekusieji pasišalina į atskirą patalpą ir, tardamiesi tarpusavyje priima bendrą sprendimą – kaltas ar nekaltas. Jei kaltas, tuomet teisėjas, pagal atitinkamą įstatymą, skiria baudmę. Jei nekaltas, kaltinamasis išteisinamas. Seniau Lietuvoje buvo tokie teismai ir pas mus prisiekusiuosius vadino suolininkais, nes paprastai jie sėdėdavo ant suolo. Prasminga būtų tą patį pavadinimą jiems palikti ir dabar.

Suolininkų teismai bus organizuoti teritoriniu pagrindu – valsčiuose. Suolininkus savo valsčiuje rinks tik tame valsčiuje gyvenantys žmonės. Suolininkais galės būti tik to valsčiaus gyventojai. Tikroji tautos vyriausybė **nustatys tokią tvarką, kad teisingumą vykdytų atitinkami suolininkų teismai**. Kaltintojais bus kaltintojas ir bendruomenė. Teismo sprendimas bus galutinis ir neskundžiamas. To reikalauja teisingumas. Tauta niekada neleis, kad nusikaltėliai liktų nenubausti. Tauta tikrai netemps, nevilkins laiko, kad bylos baigtųsi senaties termino atėjimu. Dideliuose miestuose galės būti organizuojami keli ir daugiau teismų. Tačiau jie veiks taip pat kaip ir valsčiaus suolininkų teismas.

5. **Teisėjų atsakomybė.** Iki to laiko, kol nebus atlikta teismų reforma, tikroji tautos vyriausybė nustatys tokią tvarką, kad **visi teisėjai atsakytų už savo veiklą**. Įstatymu bus įtvirtinta nuostata, kad jei per metus daugiau kaip 5% teisėjo priimtų nutarčių yra panaikinama, tai toks teisėjas bus pažeminamas pareigose (pvz., iš apygardos teismo perkeliamas į apylinkės teismą) arba, jei teisėjas dirba apylinkės teisme, atleidžiamas iš darbo ir jam panaikinama jo įgyta teisininko kvalifikacija ir uždrausta dirbti valstybės tarnyboje. Toks sprendimas yra galutinis ir neskundžiamas.

6. **Prokuratūra.** Dabartinė generalinio prokuroro skyrimo tvarka neužtikrina teisėtumo ir

teismui vykdyti teisingumo. Pastarųjų metų įvykiai (EBSW, Lietuvos akcinio-inovacinio banko, kitų bankų, „Abonento“, pedofilijos bylos) smarkiai pakenkė prokuratūros autoritetui. Partiniai klanai visai būdai stengiasi turėti „savo“ prokurorą, kurio pagalba būtų galima išvengti atsakomybės. Tikroji tautos vyriausybė **inicijuos įstatymų pataisas, kad generalinis prokuroras ir apygardų prokurorai būtų renkami tautos**, kaip renkamas yra Prezidentas ar savivaldybių tarybų nariai. Taip pat, tikroji tautos vyriausybė nustatys tokią tvarką, kad **visi prokurorai atakytų už savo veiklą**. Įstatymu bus įtvirtinta nuostata, kad jei prokuroras netinkamai atlieka savo pareigas, tai toks prokuroras bus pažeminamas pareigose arba atleidžiamas iš darbo ir jam panaikinama jo įgyta teisininko kvalifikacija ir uždrausta dirbti valstybės tarnyboje. Toks sprendimas yra galutinis ir neskundžiamas.

VI. Valstybės skolos. Išlaidų mažinimas.

1. **Skolinimasis.** Tikroji tautos vyriausybė **padarys galą skolų kupros auginimui**. Tikroji tautos vyriausybė neleis, kad Lietuvą valdytų bankininkų diktatūra.
2. **Nereikalingos karybos išlaidos.** Tikroji tautos vyriausybė **peržiūrės karybos išlaidas** ir nutrauks nereikalingą išlaidavimą.
3. **Privatūs pensijų fondai.** Tikroji tautos vyriausybė **pensijinį aprūpinimą perims į savo rankas**.

VII. Gamtos apsauga.

1. Bet kokia ūkinė ar komercinė veikla turi poveikį gamtai. Gamtos apsaugos tikslas ne drausti veiklą, o neleisti, kad gamta būtų teršiama, nuodijama ir be reikalo niokojama. Dabar esanti gamtos apsaugos sistema dirba ydingai. Tikroji tautos vyriausybė **nustatys tokią tvarką**, kad visos sanitarinės ir kitos normos turi būti visiems prieinamos, bei suteiks priežiūros institucijoms tokius įgaliojimus, kad jei galimas pažeidėjas atsisakys įsileisti į kurį nors barą ar kaip nors kitaip trukdys tikrinimui, tai priežiūros institucija tuoj pat besąlygiškai galės sustabdyti bet kokią veiklą. To reikia tam, kad verslininkai negalėtų trukdyti patikrinti ar jie laikosi gamtos apsaugos reikalavimų. Jei patikrinus įmonę nustatoma, kad yra pažeidžiamos gamtos apsaugos normos, tai įmonės veikla gali būti sustabdoma arba turi būti nurodomas terminas per kurį turi būti pašalinti trūkumai. Abiem atvejais, pašalinus trūkumus, vėl turi būti tikrinama.
2. Tikroji tautos vyriausybė **steigs Gamtos ramoses ir užtikrins jų apsaugą bei priežiūrą**.

VIII. Pinigų politika.

1. Valstybė vykdys pinigų (monetarinę) politiką. **Esant būtinybei, nesiskolinti iš užsienio, bet imti ir paleisti litų spausdinimo mašiną**. Čia svarbu, kad atspausdinti pinigai nebūtų „pravalgomi“, o panaudojami atsiskaitymui už pagamintą avansu produktą, gamybos priemonėms sukurti ar paslaugoms teikti. Jokio skirtumo nėra, iš kur gausime „spalvotų popieriukų“, tačiau patys juos gamindami, apsisaugojam nuo palūkanų mokėjimo užsieniui.

Tam būtina atrišti litą nuo euro (panaikinti valiutų valdybos modelį arba pasirinkti kitą, kuris leistų laisvai vykdyti pinigų valdymą). Tas yra būtina, kad vyriausybė galėtų efektyviai reaguoti į rinkos pokyčius ir Lito kursą nustatyti tokį, kad būtų ginami savo šalies gamintojai ir būtų skatinamas eksportas.

2. Tikroji tautos vyriausybė **kreditinio kapitalo kaupimui Lietuvoje įsteigs valstybinį prekybos banką**. Tokį banką galima steigti Lietuvos pašto bazėje, kuris galėtų pradėti veikti po keleto mėnesių arba pertvarkyti Lietuvos banko veiklą. Dabar finansų sektoriuje viešpatauja svetimšaliai. Įmonės, įstaigos ir žmonės pinigus laiko svetimšalių bankuose. Šie perskolina indėlius

už palūkanas, gauna pelną ir jį išsiveža. Visus mokėjimus įmonės, įstaigos ir žmonės vykdo per banką. Įsteigus valstybinį prekybos banką vyriausybė turi į jį pervesti visų įmonių ir įstaigų, kuriose yra bent vienas litas valstybinio kapitalo, sąskaitas. Įmonėms bus įvestas pelno išvežimo mokestis.

3. Tikroji tautos vyriausybė įstatymu **uždraus kreditus Lietuvoje išduoti užsienio valiutomis**. Visi atsiskaitymai Lietuvoje turi būti vykdomi tik nacionaline valiuta.

4. Tikroji tautos vyriausybė **išleis taupymo lakštus** su nustatyta metinių palūkanų norma, kuriuos turėtų teisę pirkti tik LR piliečiai ir įmonės. Didžiąją dalį surinktų lėšų bus perskirstyta ūkiui plėsti.

5. Tikroji tautos vyriausybė pakeis laikinai laisvų valstybės piniginių išteklių investavimo tvarką, keičiant perteklines, neobjektyvias ir nepagrįstas punktų nuostatas, diskriminuojančius „lietuviškus“ bankus. Laikiniai laisvus valstybės piniginius išteklius vyriausybė laikys valstybiniame banke, arba tuose bankuose, kurie moka didžiausias palūkanas ir/ar aktyviai dalyvauja smulkaus ir vidutinio verslo kreditavime, valstybės išleidžiamų taupymo lakštų platinime.

6. Esant poreikiui, pinigų emisija bus vykdoma per pensijas ir kitas visuomenines išmokas.

7. Tikroji tautos vyriausybė **įvykdys amnestiją išvežtiems pinigams**. Amnestuoti pinigų bus neleidžiama tik asmenims, labiausiai nusipelnusiems griaunant mūsų ūkį.

IX. Mokesčių sistemos reforma, ūkio planavimas ir apsauga.

1. Vyriausybė nustatys tokią tvarką, kad **mokesčius, nuo atlygio už darbą ir gautas pajamas, mokėtų patys**, o ne taip kaip dabar, kai mokesčius moka darbdavys. Turime siekti vienodo mokesčių mokėjimo.

2. Vyriausybė **sumažins būtiniausių vartojimo prekių ir paslaugų vartojimo mokesčius (PVM)**.

3. Sumažinusi vartojimo mokesčius, vyriausybė **įves progresyvinis mokesčius, apmokestins turtą - kaupimą**.

4. Vyriausybė įves **visuotini turto ir pajamų deklaravimą**.

5. Vienas pagrindinių vyriausybės uždavinių ir pareiga yra ūkio planavimas (rinkos reguliavimas). Tikroji **vyriausybė panaikins visas „laisvosios rinkos“ nesąmonės ir įves ūkio reguliavimą** kaip tai daro JAV, ES, Japonija ir kitos pramoninės valstybės.

6. Kad apsaugoti mūsų gamintojus, **vyriausybė apmokestins muitais visas importuojamas prekes**, kurias gamina Lietuvos ūkis.

7. Darniam ūkio vystymuisi trukdo kontrabanda, šešėlinis verslas. Vyriausybė **ženkliai padidins baudas ir sudarys galimybę** visiems piliečiams, tame tarpe ir teisėsaugos pareigūnams, gauti atlygį (pvz., 50 ar net iki 100% baudos dydžio) už kontrabandinių ir kitų nelegalių veikų išaiškinimą ar informacijos apie jas pateikimą teisėsaugos institucijoms.

8. Vyriausybė **ženkliai didins akcizus** tabako ir alkoholio gamybai, importui bei prekybai.

X. Pramonės kūrimas.

1. Tik sukūrus šiuolaikinę gamybą galima įdarbinti visus žmones ir susigrąžinti priverstinius emigrantus. Dabar didžiausias ir pats svarbiausias pasaulyje mūsų vyksta pramonės kūrimas. Kas sugebės susikurti pažangiausią gamybą ir įsisavinti naujausias technologijas, tas laimės ir visus kitus mūsų. Todėl tikroji tautos vyriausybė atkurs sugriautą pramonę.

2. Dabartinė tvarka valstybėje, skirstant resursus, yra tokia: nuostolis - suvisuomeninamas, pelnas – suprivatinimas, t. y. nuostolius visada apmoka valstybė (vadinasi - tauta), o pelną visada

pasiima privatininkai. Tikroji tautos vyriausybė **organizuos gamybą taip, kad visą importą pakeistų Lietuvoje pagamintos prekės**. Savaimė suprantama, kad valstybė nedarys jokių kliūčių privatiems asmenims ir jų bendrovėms kurti pramonę.

3. Norint pagaminti geriau ir pigiau, būtina gamyboje naudoti pažangiausias technologijas ir mokslo išradimus. Sukurti šiuolaikinę gamybą privatininkai patys vieni nepajėgs. Todėl **vyriausybė skirs lėšas kelti šalies mokslo ir technikos lygį**.

XI. Žemės ir miškų ūkio ateitis. Žvejojba.

1. Lietuva turi tapti ekologiškų produktų tiekėja. Žemės ūkio dirbančių žmonių gerovės pagrindas – darni gamyba, darbo žemės ūkyje efektyvumas, naujovių įsisavinimas, alternatyvių verslų diegimas.

2. Žemės ūkio ateitis turi būti siejama su kooperacija, švietimo plėtra, skatinant kaimo žmonių kūrybiškumą, inovatyvumą ir gerą vadybą. Lietuvos ūkininkai turi gauti teisingą atlygį už savo darbą. Tikroji tautos vyriausybė **garantuos ūkininkų išaugintos ir pagamintos ekologinės produkcijos supirkimą**.

3. Tikroji tautos vyriausybė **uždraus įvežti į Lietuvą bei auginti ir gaminti Lietuvoje genetiškai modifikuotus organizmus** ir jų produktus.

4. Kaimams ir miesteliams būtina vystymosi perspektyva, kad čia gyvenantiems žmonėms gerėtų gyvenimo bei darbo sąlygos, kad jiems būtų sudarytos sąlygos naudotis visais kultūros vaisiais ir civilizacijos patogumais. Tikroji tautos vyriausybė **gerins labiausiai nutolusių nuo centro regionų techninę ir visuomeninę infrastruktūrą**.

5. Būtina uždrausti prekybą žeme. Pirkti žemę turėtų teisę tik valstybė. Lietuvos piliečiams žemė turėtų būti suteikiama pagal poreikius ir galimybes. Tikroji tautos vyriausybė **uždraus parduoti žemę ir miškus užsieniečiams** ir užkirs kelią spekuliacijomis žeme.

6. Tikroji tautos vyriausybė sieks, kad ūkininkai ir miškininkai, suprasdami atsakomybę už žmogų, gyvūniją ir aplinką, **palaikytų kultūrinį gamtovaizdžio ir kaimo aplinkos vystymą, sudarytų sąlygas poilsiui ir turizmui**. Žemės ūkiui netinkami plotai bus užželdinami mišku.

7. Lietuvoje menkai išnaudojamas toks svarbus tautos pajamų šaltinis, kaip jūrų ir gėlųjų vandenų žvejojba. Tikroji tautos vyriausybė **atkurs šią ūkio sritį, ypatingai tolimąją jūrų žvejojimą**, ją išplės į vieną reikšmingųjų tautos pajamų šaltinių. Gėlųjų vandenų žuvis negali būti eksporto šaltiniu.

XII. Aprūpinimas gyvenamuoju būstu.

1. **Valstybinė hipoteka**. Nors hipoteka apima daugiau dalykų, kalbėsime tik apie gyvenamųjų namų statybą. Tik nedidelė žmonių dalis gali apsirūpinti gyvenamuoju plotu nesiskolinę pinigų. Šiais laikais dauguma žmonių yra priversti butą ar namą įsigyti ar statyti už skolintus pinigus. Pasaulyje yra įvairių skolinimo sistemų būstui įsigyti. Pavyzdžiui, Japonijoje hipoteka yra valstybinė ir beprocentinė, todėl kartais kai per krizes pinigų kursas pakinta, valstybei hipoteka duoda net nuostolį, t. y. hipotekos procentas, dėl kurso pakitimo, gaunasi neigiamas. Hipoteka turi būti tokia, kad jaunimas galėtų įsigyti nuosavą būstą ir netaptų privačių bankų vergu. Nors valstybei tokia hipotekos politika tiesioginio pelno neduoda, tačiau valstybei jaunimas, susikūręs gerbūvį nuo pat savo savarankiško gyvenimo pradžios, duoda šaliai daug didesnę naudą nei skurdinamas privačios hipotekos. Tikroji tautos vyriausybė, siekdama kartu skatinti ir gimstamumą, kiekvieną kartą gimus šeimoje vaikui, dovanos tam tikrą dalį hipotekos skolos. Žmonės, jaunystėje gavę iš valstybės pagalbą per savo gyvenimą valstybei duoda daug didesnę naudą, negu gavo iš valstybės. Šiuo metu Lietuvos vyriausybė nuėjo pačiu prasčiausiu keliu – pas mus hipoteka atiduota į privačių bankų rankas. Pasiėmę paskolą statyti namą ar butą, žmonės praktiškai pasmerkė iki gyvenimo

pabaigos mokėti procentus bankui. Didžiąją dalį finansų sektoriaus valdo užsienio bankai. Tikroji tautos vyriausybė **padarys galą šitai beprotybei ir žmonių apiplėšinėjimui.**

2. **Parama jaunoms šeimoms.** Tikroji tautos vyriausybė vykdys tokią hipotekos politiką: jaunoms šeimoms skirs žemės sklypą (nuo 15 arų iki 1 ha, kad galėtų užsiauginti pakankamai maisto šeimai išmaitinti) ir suteiks paskolą namui statyti. Šeima, gavusi žemės ir paskolą, įsipareigoja per dvejus metus pasistatyti namą. Pasistatę namą, privalo dalimis kasmet paskolą gražinti. Paskolos gražinimo terminas priklauso nuo ūkio augimo. Kiekvieną kartą gimus šeimoje vaikui, dovanos tam tikrą dalį hipotekos skolos Tuo siekiama, kad vaikus gimdytų ir augintų normalios šeimos, o ne valkatos, nes valkatų ir girtuoklių vaikai dažniausiai seka tėvų pėdomis. Kol neišmokėta paskola, žemės sklypo valdymo teisė lieka valstybės žinioje. Išmokėjus paskolą, namo savininkui nemokamai pereina žemė valdymo teise. To reikia, kad nebūtų spekuliuojama. Namus gali statyti ne tik jaunos šeimos, o taip pat ir visi kiti. Jiems valstybė suteiks teisę valdyti žemės sklypus, o paskolą namo statybai gaus tokiomis pačiomis sąlygomis. Kas statysis ne namą o butą, paskolos gavimo ir atidavimo sąlygos tos pačios.

3. Tikroji tautos vyriausybė **įgyvendins visuomeninio būsto programą.** Tie, kas nenorės turėti savo nuosavybėje namų, dažnai, pvz., darbo reikalais, kraustysis iš vieno miesto į kitą, bus aprūpinti visuomeniniu būstu.

XIII. Visuomeninė rūpyba.

1. Didelis neteisingumas visuomeninės rūpybos sistemoje yra pensijų skaičiavimo ir mokėjimo tvarka. Visi žino, kad pasenusiems ir nedarbingiems žmonėms pensijas uždirba darbingo amžiaus žmonės. Tačiau įstatymai yra tokie, kad vienodo dydžio pensiją gauna ir tas, kuris neužaugino nė vieno vaiko, ir tas, kuris užaugino tris ar daugiau vaikų. Vyriausybė **nustatys tokią pensijų mokėjimo tvarką**, kad bevaikiams būtų mokama bazinė pensija, o užauginusiems vaikų, ir jei jie dirba Lietuvoje, už kiekvieną vaiką bazinė pensija bus dauginama iš atitinkamo koeficiento. Žmonės visada siekia teisingumo. Todėl ir pensijas reikia mokėti teisingai, pagal tai, kokį indėlį į visuomenės gerovę jis įnešė. Pensijinis amžius - 63 metai.

2. Kiekvienas ilgą gyvenimą nuvyvenęs ir savo darbais visuomenei pasitarnavęs asmuo turi teisę į pakankamą pensiją. Tai neturi būti problema, o tolimesnė gražaus gyvenimo galimybė. Todėl vyriausybė nustatys tokį vidutinės pensijos dydį, kad jo pakaktų tenkinti būtiniausius pensininko poreikius.

3. Pensinio amžiaus žmonių senatvė turi būti ori, jie turi jaustis visaverčiai valstybės nariai. Tikroji tautos vyriausybė **skirs pakankamai lėšų** pagyvenusių žmonių namams kurti bei išlaikyti. Žmogus, sunkiai galintis save aptarnauti, neturintis galinčių jį prižiūrėti vaikų, turi turėti galimybę apsigyventi tokiuose namuose. Pardavęs savo turtą, įnešdamas pinigų į senelių namų sąskaitą, apsirūpins sau padorią senatvę.

4. Pensininkų dalyvavimas visuomeniniame gyvenime, susibūrimuose ir savanoriškame darbe turi būti valstybės skatinamas. Tikroji tautos vyriausybė **skatins, sudarys sąlygas bendrų senelių ir beglobių vaikų** namų kūrimuisi bei bendradarbiavimui. Tai ir seneliams džiaugsmas ir vaikams nauda, galima bus sukauptą gyvenimo patirtį perduoti, dalyvauti naujos kartos auklėjime.

5. Dar viena svarbi visuomeninės rūpybos sritis yra išmokų mokėjimas vaikams auginantiems tėvams. Vyriausybė **skatins gimstamumą**, todėl auginantiems ir tinkamai auklėjantiems savo vaikus **bus skiriamos išmokos** bei taikomos kitos gimstamumo skatinimo priemonės.

6. Mažinant visuomeninę atskirtį, vyriausybė **ribos atlyginimų dydį.** Didžiausias išmokamas atlyginimas negalės būti didesnis nei 5 vidutiniai atlyginimai. Minimalus samdomo darbo atlyginimas bus nustatytas toks, kad jo pilnai užtektų žmogaus poreikiams tenkinti ir išlaikyti šeimą. Teisingas darbo apmokėjimas ir nedideli mokesčiai yra pagrindinė sąlyga pramonei kurti. Jei atlyginimai nebus tinkami ar jį atims plėšikiški mokesčiai, tai jokie pinigai, jokios investicijos

nepadės sukurti pramonės. Šiuo metu kaip tik tą sąmoningai darė ir daro ES, reikalaujama iš mūsų vyriausybių priimti ar keisti įstatymus. Bet taip neturi būti ir nebus.

7. Žmogui turi likti laiko asmeninei kūrybai, vaikų auklėjimui ir kitiems poreikiams tenkinti todėl vyriausybė **įstatymais griežtai reguliuos samdomo darbo laiką.**

XIV. Sveikatos apsauga.

1. Sveikatos apsauga yra ne tik ligų gydymas, bet ir jų profilaktika. Profilaktika nėra kiek ne mažiau svarbi negu ligų gydymas. Tikroji tautos vyriausybė sukurs tokią sveikatos apsaugos sistemą, **kurioje svarbiausiu dalyku bus užkirsti kelią ligoms.**

2. Labai daug netvarkos yra vaistų prekyboje. Neužtenka vien tik reguliuoti vaistų antkainį. Didžiąją dalį vaistų galima pasigaminti Lietuvoje. Tikroji tautos vyriausybė sukurs **vaistų pramonę, didžiausią dėmesį skirdama natūraliai medicinai.**

3. Sveikata - didžiausias turtas, todėl saugoti tą turtą privalo pirmiausia pats jo savininkas. Tikroji tautos vyriausybė sukurs tokią sistemą, **kur bus užkirstas kelias nepagrįstiems ieškiniams dėl žalos atlyginimo**, bei nustatyta aiški medikų atsakomybė už savo pareigų nevykdymą arba netinkamą vykdymą.

4. Viena iš sričių, kurioje švaistomi valstybės pinigai - plastikinė chirurgija. Ne visa, bet ta jos dalis, kur daromos krūtų didinimo, lytinių organų, tiek moteriško, tiek vyriško gražinimo operacijos. Tokio tipo operacijų yra ir daugiau. Jos visos yra ne tik kad nereikalingos, bet dargi žaloja sveikatą. Tikroji tautos vyriausybė **padarys galą tokiam pinigų švaistymui.**

5. Kartais atrodo, kad kuo labiau reformuojama sveikatos apsaugos sistema, tuo prasčiau ji veikia. Reikalinga sveikatos apsaugos sistemos reformos revizija. Reikia patikrinti, ką reformatoriai pridarė ir daug ką išmesti. Pasaulyje gerai žinoma, kad tinkamai suorganizavus profilaktiką, kūno kultūrą ir grūdinimą ne tik išvengiama daugelio ligų, bet ir gydymui reikia žymiai mažiau pinigų. Profilaktikos, kūno kultūros, grūdinimo ir žalingų įpročių atsisakymo ir jų neįėjimo veikla kartu vykdyti turi sveikatos apsaugos ir švietimo įstaigų specialistai. Šioje srityje dabar darbas yra labai apleistas. Aukštosiose mokyklose jau seniai studentams nėra kūno kultūros užsiėmimų. Mokyklose kūno kultūros užsiėmimų labai sumažinta, nuo kūno kultūros užsiėmimų atleidžiami silpni, su pradedančiu krypti stuburu ir panašiai, vaikai. Tokiems kaip tik, netgi daugiau nei sveikiems ir stipriems vaikams, reikia sportuoti, stiprinti raumenis ir sveikatą. Tačiau mokyklose tokia programa nenumatyta ir specialistų nėra. Apie kūno kultūrą, sveiką gyvenimo būdą ir grūdinimąsi plačiau bus punkte apie švietimą. Tikroji tautos vyriausybė **plės fizinės kultūros ir sporto infrastruktūrą**, teiks finansinę paramą visuomeninėms fizinės kultūros ir sporto organizacijoms, draugijoms, būtinai rems neįgalųjų žmonių pastangas sportuoti ir užsiiminėti fizine kultūra.

6. Kad žmonės būtų suinteresuoti sveika gyvensena, tikroji tautos vyriausybė **sukurs piniginio skatinimo ir papildomo draudimo mokėjimo sistemą.** Žmogus, sąmoningai žalojantis savo sveikatą, privalės mokėti didesnes draudimo įmokas, žmogus, daug metų nesergantis, – mažesnes. Gydytojų atlyginimas priklausys ne nuo sergančiųjų, o nuo sveikų jo pacientų skaičiaus. Kuo daugiau sveikų žmonių, tuo didesnė alga. Gydytojai bus suinteresuoti pacientų sveikata, sekti jų sveikatos būklę nelaukiant ligos, domėtis maisto produktais, gyvenimo sąlygomis ir kt.

7. Tikroji tautos vyriausybė nustatys **tokią tvarką, kad bus fiksuojamas kiekvieno piliečio alkoholio, tabako ir kitų žalingų gaminių įsigijimas**, nuo ko priklausys kito mėnesio sveikatos draudimo įmokos.

8. Tikroji tautos vyriausybė **nustatys baudžiamąjį persekiojimą ir atsakomybę** už bet kokių narkotikų nelegalią prekybą, gabenimą ir vartojimą.

XV. Švietimas.

1. **Reformas.** Visose švietimo įstaigose mokiniai ir jaunimas auklėjami būti europiečiais ir pasaulio piliečiais, kaip tarybiniais laikais visi buvo auklėjami tarybiniais piliečiais. Akivaizdu, jei švietimo sistema jaunimą auklėja būti ne lietuviais, o europiečiais ir pasaulio piliečiais, tai vadinasi ir valdantysis luomas yra ne lietuviai, o atitinkamai tokie, kuo stengiasi išauklėti jaunimą. Prieš dvidešimt metų pradėjo daryti tautinę mokyklą, o padarė kosmopolitinę antitautinę. Todėl tikroji tautos vyriausybė **panaikins visas padarytas reformas ir vykdys savąsias.**

2. **Meilės Tėvynės ugdymas.** Antras žingsnis – pradėti jaunimą auklėti, kad jie gerbtų tėvus, mylėtų tėvynę, žinotų tikrą, neiškraipytą tautos praeitį, daryti ekskursijas ir žygius į istorines vietas. Svarbią vietą turi užimti dorovinis ugdymas ir lietuvių tautinės kultūros puoselėjimas. Tikroji tautos vyriausybė iš visų mokyklų, tarp jų ir iš aukštųjų, **išvarys visus „queer“ filosofijos sekėjus ir „queer“ kultūros puoselėtojus.**

3. **Lietuvių kalba.** Labai svarbu vaikus mokinti taisyklingos ir neužterštos tarptautiniais žodžiais lietuvių kalbos. Lietuvių kalba dabar sparčiai stumiami iš mokslo, kultūros ir politinio gyvenimo. Šį procesą labai gerai iliustruoja „Dainų dainelės“ konkursas. Tam bus padarytas galas. Tikroji tautos vyriausybė **gražins lietuvių kalbą** ne tik į „Dainų dainelę“, bet ir į mokslą ir kultūrą. Prisiminkime, pavyzdžiui, Smetonos laikais į Kauno universitetą atvažiuodavo paskaitų skaityti profesorai iš užsienio. Tai jie pirmiausia išmokdavo lietuvių kalbą ir tik po to pradėdavo skaityti paskaitas lietuviškai. Dabar didžiausias dėmesys skiriamas anglų kalbai, nes, atsieit, jos nemokėdami, negalėsime kviesti iš užsienio profesorių ir niekada neįveiksime atsilikimo. Jau reikalaujama, kad raštvedyboje šalia lietuvių kalbos būtų įteisinta anglų kalba. Argumentas toks, jei versle raštvedybą bus galima vesti anglų kalba, tai verslas suklestės. Išeina, kad lietuvių kalba trukdo žmonėms gerai gyventi. Tai yra melas. Lietuva gyvuos tol kol mokslas ir kultūra bus kuriami lietuvių kalba.

4. **Sveika gyvensena.** Labai svarbus švietimo sistemos uždavinys - auklėti jaunimą ir moksleivius sveikai gyventi, nevartoti sveikatą žalojančių medžiagų – alkoholio, tabako, narkotikų ir kitų svaiginimosi priemonių. Taip pat labai svarbu užsiimti kūno kultūra, sportu (ne profesionaliu) ir kūno grūdinimu. Tai geriausios priemonės prieš daugelį ligų.

5. **Dorovinis ugdymas.** Didelį poveikį vaikams ir jaunimui daro televizija, video žaidimai ir videofilmai. Jų repertuaras išties banditinis ir pornografinis. Tai iš tiesų labai palengvina queer filosofijos uždavinių vykdymą, t. y. dorovės naikinimą ir šeimos ardymą. Televizija turės keisti repertuarą, o jei to nedarys, kanalas bus uždaromas. Yra devynios galybės lietuviškų pasakų. Jas ekranizavus būtų ką rodyti vaikams per televiziją ir jos būtų gera auklėjamoji priemonė. Vienu žodžiu, seniau vaikams pasakas sekėdavo bobutės ir seneliai, o dabar tas pačias pasakas galėtų sekti televizija. Tikroji tautos vyriausybė **užtikrins ir palaikys tik dorovės sklaidą per masines informacijos priemones.**

6. **Atlygis mokytojams.** Tikroji tautos vyriausybė užtikrins, kad visų grandžių mokytojų, pedagogų **atlyginimai atitiktų jų visuomeninės funkcijos svarbą.**

7. Lietuvos aukštasis mokslas turi tapti kokybišku ir konkurencingu. Aukštųjų mokyklų sistema turi būti optimizuota pagal visuomenės poreikius ir galimybes. Tikroji tautos vyriausybė **sukurs tokią aukštojo mokslo finansavimo sistemą,** kad kiekvienas jaunuolis, siekiantis aukštojo išsilavinimo, nepatirtų nepriteklių.

XVI. Kultūra.

1. **Kultūros rėmimas.** Kultūra - tai atitinkamos geografinės juostos, atitinkamos grupės žmonių, lengviausio ir sėkmingiausio išgyvenimo būdas. Papročiai sugula savaime, kad galėtume lengviausiai iškęsti nepriteklus, lengviausiai apsirūpinti, neišnykti. „*Kultūra neremiamą jėgos greitai nustoja gyvavusi*“ (Andre Morua). Toji jėga, remianti kultūrą, yra valstybė. Ir toji jėga yra vienintelė. Visais laikais kultūra ir menas visose šalyse atlikdavo ir dabar atlieka didelį ir svarbų

vaidmenį auklėjimo ir švietimo darbe. Klaidinga vien tik dairytis, ką daro kiti kraštai ir juos mėgdžioti. Turime savo labai turtingą, vietomis labai tragišką, vietomis nepaprastai herojišką istoriją. Buvo laikai, kai mes buvome galingiausia ir kultūringiausia Europos tauta. Turime labai turtingą pasakų, sakmių ir dainų aruodą. Dabar visa tai galime išreikšti šiuolaikinėmis priemonėmis. Viena iš jų yra kinas. Temų kūrybai daug. Labai svarbu jaunimo auklėjimui tautine dvasia būtų kino apie Lietuvos partizanų kovas su okupantais pastatymas. Patriotinių temų gvildenimas kultūroje yra labai geras rodiklis, parodantis, ar šalis laisva, ar ne. Laisvoje šalyje patriotizmas labai puoselėjamas, o okupuotoje – smerkiamas, vietoj jo skiepijimas internacionalizmas. Dabar Lietuvoje tiek švietimas, tiek kultūra jaunumui į galvas kala visokiausias „europines“ idėjas, bando iš jų padaryti europiečius ir pasaulio piliečius. Kultūrai visais laikais ir visose šalyse visas temas užduoda kultas. Peržvelgus pasaulio istoriją, tas dalykas labai aiškiai matosi. Mes turime ką pastatyti į kulto vietą – tai mūsų nueitas istorijoje kelias, mūsų kovos, padavimai, pasakos, dainos. Kūrybai temų yra ir pavyzdžių auklėjimo darbui yra. Tikroji tautos vyriausybė **užtikrins lietuviško meno plėtrą, saugos šalies kultūros paveldą**. Per laisvą žmonių veikimą ir valstybės paramą išpuoselėsime ir išsaugosime savo šalies tapatybę. Tikroji tautos vyriausybė bus toji jėga, kuri rems lietuviškos kultūros kūrėjus.

2. Normalioje valstybėje gyvendamas ir veikdamas žmogus gali laisvai reikšti savo įsitikinimus, pažiūras bei teorijas. Remdamasis mokslo pasiekimais, meno kūriniais, filosofiniu mąstymu, ugdymo įstaigomis, religinėmis ir pasaulėžiūrinėmis bendruomenėmis, žmogus gali tobulėti. Kūryba yra pats laisviausias iš visų žmogiškųjų veiksmų, todėl kultūra negali būti varžoma iš viršaus. Tikroji tautos vyriausybė **užtikrins kultūros laisvę**.

3. Žmonės dabar yra labai susvetimėję, todėl yra labai svarbu, kad žmonės burtųsi, bendrautų betarpiškai. Tikroji tautos vyriausybė skatins **ir rems gyventojų bendruomenes**.

XVII. Žodžio, minties ir spaudos laisvė.

Tikroji tautos vyriausybė garantuoja tas žodžio, minties ir spaudos laisves, kurios neprieštarauja išdėstytoms pasaulėžiūros ir pasaulėjautos nuostatoms.

Turinys

1. Įžanga

2. Protėvių išmintis

1. Pasaulėjauta

2. Pasaulėžiūra

3. Tai, ko nenorime

4. Valstybės kūrimo pagrindinės nuostatos

1. Švietimas.

2. Sveikatos apsauga.

3. Bendruovalda. Sueiga. Kapa (kuopa). Rinkimai pagal kapos teisę.

4. Visuomeninė sandara. Ardai.

5. Valstybės saugumas ir gynyba.

6. **Pagrindinės santvarkos nuostatos.**
7. **Ekonomika. Ūkis. Pagrindiniai uždaviniai.**
8. **Ūkio strategija.**
9. **Ūkio paskirtis ir jo organizacijos pagrindai.**
10. **Nuosavybė. Žemės nuosavybė. Kooperacija. Kūryba (darbas) ir atlygis.**
11. **Mokesčių politika. Paskolos.**
12. **Pinigų politika.**

5. Vyriausybės kūriniai (darbai)

1. **Pilietybė**
2. **Atrišti Litą nuo Euro, t. y. Panaikinti valiutų valdybos modelį**
3. **Įsteigti valstybinį prekybos banką**
4. **Įvykdyti amnestiją išvežtiems pinigams**
5. **Pramonės kūrimas**
6. **Laisvoji rinka**
7. **Mokesčių sistemos reforma**
8. **Leidimų – draudimų – kyšių ėmimo sistemos panaikinimas**
9. **Verslą kontroliuojančių įstaigų reforma**
10. **Gamtos apsauga**
11. **Darbininkų teisių apsauga**
12. **Visuomeninė rūpyba**
13. **Sveikatos apsauga**
14. **Švietimas**
15. **Kultūra**
16. **Hipoteka**
17. **Teisingumas**
18. **Valstybės saugumas ir gynyba**
19. **Žodžio, minties ir spaudos laisvė**
20. **Valstybės skolos**
21. **Bendruomeniškumo skatinimas**